

LETO XXIX.
SEPTEMBER
1980

SEM že večkrat omenil, da sem kot upravnik — pustimo urednika tokrat v miru! — vselej iz srca vesel in zadovoljen, ko se oglasi naročnik z zaostalo naročnino. Ko MISLIM po petih, sedmih ali celo še več letih zastojkarskega branja končno pošlje pošten ček, se po domače opraviči in je "na čistem". Takrat sem samo vesel, da nisem v letih čakanja nehal pošiljati mesečnika, ampak sem le še upal, da bo vest zapekla dovolj močno in bo naročnina končno prispela.

Ko pregledujem knjigo naročnikov, vidim še toliko skrbin: pri mnogih so okenca za naročnino še prazna za več let nazaj. Nič jim ni mar, če MISLI komaj zmagujejo vedno večje stroške v tiskarni in na pošti (kako dolgo bo sploh še mogoče?) in bi brez darov (ne skromne naročnine!) zvestih bravcev že morale končati svoje skoraj tridesetletno življenje. Samo zaostali naročniki naj bi poravnali svoj dolg, pa bi bilo za nekaj mesecev manj skrbi! Vsaj tisti, ki so dolžni leta, ne le leto ali dva. Pa tudi teh je veliko, saj žal leto prehitro mine. S temi ima upravnik ta križ, da niti ne vedo in ne varjamejo, da so zaostali. Tako za gotovo zapišejo ali rečejo: "Naročnina za leto!" da bi jim komaj upal omeniti, da so lansko naročnino izpustili (ali pa lani dali, a za leto nazaj).

Nekateri mi pravijo, da to ni "business". Verjamem, da ni, saj ne gre za dobiček. Gre pa za življenje listu, ki ga premnogi bero "na dolg".

— Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v cenah knjig ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) Cena I. dela \$7.-, II. dela \$8.50.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi. Žepna izdaja. Cena \$7.-. Pošel. Čakamo nove pošiljke.

JADRO V VETRU (za II. razred), cena \$6.—; **ZLATA LADJA** (za III r.), cena \$6.—; **VRTILJAK** (za IV. r.), cena \$6.50; **ZEMLJA DOMAČA** (za V. r.), cena \$6.50. — Te čitanke, bogate po vsebini in barvnih ilustracijah, uporabljajo slovenske osnovne šole v Trstu. Res vredna pomoč za priljubitev in izpopolnitev znanja slovenskega jezika tudi naši izseljenski mladini.

KUHARSKA UMETNOST AZIJE. Na 233 straneh, s številnimi kuharskimi recepti azijskih narodov in z več barvnimi slikami serviranja azijskih jedil. Zbrala Marinka Pečjak, izdano v Sloveniji. Cena \$13.60.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Odlično delo dr. Jakoba Kolariča CM. in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig \$40.- (Posamezne knjige: prva \$7.-, druga \$9.-, tretja \$28.-).

LJUDJE POD BIČEM (Odlična trilogija izpod peresa KARLA MAUSERJA iz življenja v Sloveniji med in po vojni.) — Cena vsem trem delom \$10.-

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga je izšla v Argentini, stane vezana \$4.—, nevezana pa \$3.— in je vredna branja.

HOJA ZA KRISTUSOM (nesmrtni spisi Tomaža Kempčana v obliki molitvenika). Cena \$5.— vezani knjigi.

MATI, DOMOVINA, BOG (Pesmi Ludvika Ceglarja) — Cena \$2.-.

POPOTNIKI (Najnovejši roman, ki je izšel v izseljenstvu, napisal Aleksej Goriški). 456 strani. — Cena \$10.-.

V ROGU LEŽIMO POBITI (napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev v letu 1945) — cena dva dolarja.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO (izjava prič o teharških dogodkih v letu 1945) — cena dva dolarja.

TABORIŠČNI ARHIV PRIČA — 1., 2., 3., in 4. zvezek (zbral dr. Filip Žakelj). Vsaka knjiga po štiri dolarje.

REVOLUCIJA V HOTEDRŠICI (Siena Blažič) — Cena \$2.—

K SLIKI NA PLATNICAH:

Priče preteklosti — razvaline gradu Kamen v dolini Drage

misli

(THOUGHTS) Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji • Ustanovljen leta 1952 • Izdajajo slovenski frančiškani • Urejuje in upravlja Fr. Basil A. Valentine, O.F.M., 19 A'Beckett Street, Kew, Victoria 3101 — Telefon: (03) 861 7787 • Naslov MISLI: P.O. Box 197, Kew, Vic. 3101 • Letna naročnina \$5.- se plačuje vnaprej (izven Avstralije \$8.-, letalsko s posebnim dogovorom) • Rokopisov ne vračamo. Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema. • Stava: Polyprint (Vic.) Pty. Ltd., 1 Dods Street, Brunswick, Vic. 3056 - Tisk: Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Vic. 3065.

VSEBINA • Novi nadškof je pisal — stran 257 • Njenih dvajset let — MJB — stran 259 • Etnično televizijo dobimo v oktobru . . . — A.L.C. — stran 260 • Koncert slovenske mladine — S.C. — stran 262 • Domovina po petindvajsetih letih — Nekaj vtisov (iz članka v argentinski Svobodni Sloveniji) — n r — stran 266 • P. Bazilij tipka . . . — stran 268 • Izpod Triglava — stran 270 • "Gospod, kaj ti ni mar zame? . . ." — stran 272 • Avstralski budžet 1980/81 — Tomaž Možina, M. Ec. (Sydney) — stran 274 • Izpod sydneyjskih stolpov — p. Valerijan — stran 275 • Vozniki — povest-nadaljevanje 14 — F. Grivški — stran 277 • Naše nabirke — stran 277 • Adelaidski odmevi — p. Janez — stran 280 • Zgodba iz domovine — stran 281 • Z vseh vetrov — stran 282 • Kotiček naših mladih — stran 284 • Križem avstralske Slovenije — stran 285.

NADŠKOF JE PISAL

KO je Ljubljana letos spomladi dobila novega metropolita in nadškofa v osebi še nedavnega dolgoletnega zdomca dr. Alojzija Šuštarja, smo o tem seveda poročali tudi v **MISLIH**. Naša verska središča so mu brzojavno poslala čestitke k imenovanju. Šele v začetku avgusta je na p. Valerijana v sydneyjsko versko središče prišlo nadškofovo pismo zahvale (datirano 27. julija), ki ga tu objavljamo. Takole se glasi:

Šele danes pridem do tega, da se Vam, izseljeniškim duhovnikom, sestram in vsem rojakom prav pristrčno zahvalim za voščila ob mojem imenovanju za ljubljanskega nadškofa. Prve mesece je prišlo vmes toliko dogodkov in obveznosti, da je vsa osebna korespondenca obležala. Če prihaja moja zahvala bolj pozno, naj bo toliko bolj pristrčna! Prosim, izročite mojo zahvalo in pozdrave tudi rojakom, ki jih srečate. Še posebej se zahvalim za Vaše molitve, tudi sam se Vas vedno spominjam. Ne upam si še reči, da Vas bom mogel kdaj obiskati, a morda je tudi to v načrtih božje Previdnosti.

O življenju doma gotovo zveste to in ono iz naših listov in osebnih pisem. Ostanimo med seboj kar najbolj povezani!

Še enkrat pristrčna hvala za Vaše dobre želje in molitve. Pošiljam Vam svoj blagoslov in najlepše pozdrave.

Nadškofovo geslo je:

SPOLNJEVATI BOŽJO VOLJO.

+ Alojzij Šuštar
 nadškof

Pristrčno domače besede, ki smo jih veseli. Dokazujejo, da metropolit v svoji skrbi misli tudi na Slovenijo v svetu. Posebej za nas dopolnjujejo, kar je na vse Slovence naslovil že ob koncu svojega

KONČNO NE GRE ZA O-
BRAZ.

GRE ZA SIVE LASE. ZA
GUBE. ZA SKRĀ. ZA SA-
MOTO. ZA ČLOVEKA BREZ
LJUDI.

ALI JE TO TVOJA MATI?
TVOJA SOSEDA? NEZNAN-
KA IZ SOSEDNJEGA BLO-
KA? SLUČAJNA SOPOTNI-
CA NA AVTOBUSU?

TO NI VAŽNO. ALI VSAJ
NE NAJBOLJ VAŽNO. NAJ-
BOLJ VAŽNO JE TO, DA
SE POD TEMI SIVIMI LAS-
MI IN GLOBOKIMI GUBAMI
SKRIVA ŽIVO SRCE, KI TR-
PI.

IN GRE ZA TO, DA SI TI
KRISTJAN. UČENEC TISTE-
GA, KI JE RAZDAL DRUGIM
VSE, KAR JE IMEL. NE LE
POL URICE PROSTEGA ČA-
SA. NE LE SKORJICO TR-
DEGA KRUHA. NE LE KROŽ-
NIK POGRETE JUHE.

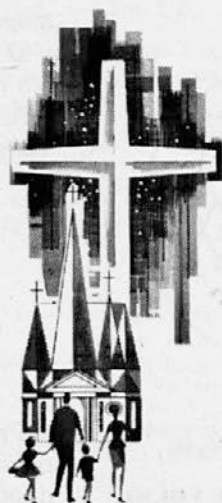
PRAVZAPRAV NI LAHKO
BITI KRISTJAN. A JE TAKO
LEPO. IN TAKO VREDNO
ŽIVLJENJA.

pogovora, ki ga je po imenovanju objavila "Družina". Tam pravi nadškof takole:

*"Vse Slovence doma, v zamejstvu in zdomstvu bi rad prav pri-
srčno pozdravil in se jim zahvalil za vso zvestobo, dobroto in po-
štenost, vero in ljubezen, ki so jo izpričali kot Slovenci in kot kri-
stjani. Iz srca jim želim, da bi bili srečni in zadovoljni. To želim in
to prosim Boga posebej za tiste, ki kakor koli telesno ali duševno
trpijo in potrebujejo tolažbe in pomoči. Ostanimo bratje in sestre
med seboj, kjer koli živimo, kar koli smo in kar koli delamo. Če
smo sami dovolj zreli in globoki, bomo spoznali, da je veliko več
takega, kar nas povezuje med seboj, kakor pa tistega, kar nas lo-
čuje in razdvaja. Vsem bi torej rad rekel: 'Ostanimo prijatelji!' Tis-
tim pa, ki jim to toliko pomeni kot meni, kličem še posebej: 'Bog z
vami!'"*

Iz objavljenega nadškofovega pogovora je razvidno, da si je vzel za svojo najvažnejšo nalogo prizadevanje za prenovo slovenske Cerkve, ki je v poglobitvi verskega življenja posameznih članov in pa v vzbujanju zanimanja za življenjsko moč Kristusovega evangelija v vsem slovenskem prostoru. Posebna metropolitova skrb, ki jo je izrazil v pogovoru, bo tudi: v današnjem slovenskem ma-
tičnem prostoru uveljavljanje svobode vsakega posameznika, svobodnega oznanjevanja evangelija in pa praktičnega izvajanja načel o razmerju med Cerkvijo in državo, kajti "preizkusni kamen urejenih in dobrih odnosov je, kakor je znano, vsakdanje življenje in reševanje čisto konkretnih vprašanj...Pri tem mislim tudi na nekatera čisto določena vprašanja vzgoje in šole, na sodelovanje kristjanov v družbi, na spoštovanje in upoštevanje človekovih pravic".

Metropolitu in novemu nadškofu želimo tudi avstralski Slovenci, da bi mu uspelo načrtovane naloge zares izvesti. Vemo, da niso lahke in si je zadal veliko na svoja ramena. Spremljali ga bomo z molitvijo, saj nam ni vseeno, kako živi slovenska Cerkev. Za tople želje in pozdrave pa naša iskrena zahvala!

Njenih dvajset let

NAŠA CILKA me je pestovala, učila hoditi, me tolažila, ko sem se potrkjala po stopnicah, mi vlila v usta žlico mrzle vode za strah in imela v žepu košček kruha za mojo lakoto.

Ko sem pozdravila škofa ob birmi, sem nosila njeno belo obleko. Ko sem hodila v šolo, so mi oblekli njen predpasnik.

Učila me je klekljati in mi pri okopavanju odstopila lažjo rovnico.

Ko je služila za deklo, mi je prinesla prelepo rožnato jopico in me razveselila z dinarjem od svoje nevelike plače.

"Mama so slabi, pridi kaj domov!" je vabila v redkih pismih, ki mi jih je pošiljala po vojni.

"Mamica se je ponesrečila, padla je s kozolca!" mi je pisala nečakinja Anica ob svojem godu pred dvajsetimi leti.

Leto in dan je ležala Cilka v bolnišnici. Ko bi vsaj ležala!

Šest ur vznak, šest ur na trebuhu. Operacija, bolečine in skrb, kdo bo obdelal njive, da bodo dale kruha in krompirja.

Zlom hrbtenice ni majhna reč — tudi v atomski dobi ne! Cilka ni več stopila na noge. V Dom onemoglih so jo sprejeli, ker ji v bolnišnici tako niso mogli več pomagati.

Stokanje in miriranje, kletvice in pesem, godrnjanje in prerekanje, vpitje in ihtenje, dobroto in zlobo, prijazne in irde besede, ljubeznivo in nevoljno postrežbo — vse to gleda, poslušča in občuti Cilka v kotu na svoji postelji. Nikamor se ne more umakniti, ne more se iztrgati iz svojega okolja, se od svoje boleznii oddahniti in spočiti.

Teta iz Amerike — zdaj je že pokojna — ji je poslala voziček. Velik praznik je zanjo, če jo posadijo vanj, jo odpeljejo na sonce, da tam prebije kakšno uro in vidi ptička, ki preleti pusto dvorišče. A starih in bolnih je v Domu veliko in zato strežnice ne morejo pogosto ustreči njeni želji po soncu.

Če ji pišem o boleznih in poškodbah pri otrocih, ji gre vse preveč do srca. Ko smo mi, zdravi, še pozabili na nesrečo, ona še zmeraj sprašuje v

pismu: "Ali je že kaj boljše? Tako se mi smilite! . . ."

Če here v časopisu o nesrečah in poškodbah, pravi: "Tako se mi smilijo!" Včasih potoži, ker bi rada, rada delala! Pa ne more. Plete nogavice in jopice. Sosea na drugi postelji jo blagruje:

"Ti vsaj pleteš, da ti hitreje mine čas — jaz pa še tega ne morem!" Sosea je imela pohabljen prste. Zdaj je že pokojna.

Koliko nam Bog da, pa ne znamo biti hvaležni. Potlej pa vemo, kaj smo imeli, ko nam vzame!

Cilka ima bister spomin. Iz svoje in moje mladosti se spominja ljudi, njihovih dobrih in slabih dejanj, pa celo modrih in manj modrih izrekov.

Malokrat jo obiščem. Nekaj posebnega so ti obiski. Drugi ljudje so v službi, mudi se jim nekām, ali so pa pravkar pridirjali od nekod.

Cilka me zmeraj z veseljem pričaka. Zmeraj je doma, zmeraj pripravljena na pogovor. Nikoli se ji nikamor ne mudi, dosti časa ima — še predolgčas ji je. Pove mi, kaj jo boli, z lica ji žari veselje, da me spet vidi.

Da se razjoka, ko odidem, mi ni še nikoli povedala. Zvedela sem od drugih.

Mevleva Urša je dejala: "Kadar sem slabe volje in jezna na vse, grem v Dom onemoglih. Tam vidim toliko trpljenja in težav, da se mi moje nevšečnosti zazdi prave otročarije, in vesela se vrnem spet domov v Blatno Brezovico, pa sem srečna ob križih, ki mi jih prinese sleherni dan . . ."

Poskusite tudi vi tako! To zdravilo gotovo pomaga in nič ne stane.

MJB

dobimo v oktobru...

A.L.C.

... tako še vedno pravi liberalna vlada — kljub temu, da je senat v maju zavrnil pooblastila za ustanovitev nove IMBC (Independent and Multicultural Broadcasting Corporation). Odgovorni minister za telekomunikacije g. Staley je potem povedal, da ima vlada dovolj zakonskih pooblastil za uvedbo etnične televizije, neglede kako se bo odločil senat na ponovnem zasedanju. V mislih ima skritizirani SBS, ki lahko prevzame odgovornost za vpeljavo televizije s pomočjo strokovnjakov, katere je nabral IMBC, in iz Evrope nabavljenih filmov v vrednosti štirih milijonov dolarjev. Poleg tega je po sedanjem proračunu SBS dobil dvajset milijonov za obratovanje v prvem letu. Minister je svojo odločnost samo še poudaril, ko je ob koncu julija imenoval spremenjen in razširjen odbor (Ethnic Television Review Panel) z g. Frankom Galbally-em na čelu in z nalogo, da pokrene vse potrebno za začetek televizijskih oddaj.

Novonaseljence zanima predvsem praktična stran, kdaj in kaj bodo videli na svojem televizorju. Morda je sedaj vse preveč "patroniziranja", a sčasoma bodo le naseljenci tisti, ki bodo odločevali o razvoju etničnega radia in televizije v avstralskem prostoru.

Etnična televizija začne najprej z oddajanjem v Melbournu in Sydneyu. Sčasoma se bo razširilo na Canberro, Wollongong, Newcastle, Adelaide, Brisbane, Perth in Darwin.

Zaenkrat predvidevajo peturni dnevni spored med tednom od 5.30 do 10.30 zvečer. Prvo bo na sporedu enournna otroška oddaja. Izkušnje od drugod so, da kvalitetni programi za otroke privlačujejo tudi odrasle. Tako bi pritegnili večje število gledalcev. Za dnevne vesti bo odmerjeno pol ure. Verjetno bodo spočetka preiskovali, preden se bodo odločili, kdaj bo najbolj pripraven čas za novice.

Nedeljski sporedi bodo drugačni. Najprej novice in športni rezultati. Sledijo sporedi s kulturnim poudarkom kot je drama, opera, koncerti itd.

IMBC bo oddajal multikulturne programe v etničnih jezikih in angleščini, ki naj zabavajo, obveščajo in vzgajajo etnične skupine in širšo javnost... dopolnjujejo učenje jezikov, ki jih poučujejo na vzgojnih inštitutih... vsebujejo naj tečaje angleščine... Služiti morajo etničnim skupinam in nuditi dostop skupinam in posameznikom.

Zakaj IMBC, je bilo pisano več že pred meseci. Kritika SBS, pritožbe komercialnih televizijskih postaj, rezultati lanskoletne ankete itd. Vsak ve, kakšen velik vpliv ima televizija na množice. Etnična televizija ute-

gne odločilno vplivati na ohranitev jezikov in kultur mnogih novonaseljeniških skupin. Posebno onih z manjšim številom in ena takih je slovenska.

Letos imamo federalne volitve in zato je razumljiva politična razgibanost tudi glede avstralske etnične televizije, poleg drugih interesov kot je dobiček, preusmeritev multikulturalizma in podobno.

Mnogi govorijo o kulturi, v mislih imajo politiko. Zato za one, ki se zanimajo za vprašanja televizije, tu nekaj na kratko.

Vlada liberalne stranke je pred tremi leti obljubila povečanje mreže etničnega radia in vpeljavo televizije. SBS ni izpolnil pričakovanj, zato je potreba po drugačni ustanovi. Vlada se je odločila za IMBC, ki bo neodvisna in podrejena parlamentu. Tudi vstraja, da je del uprave v rokah priznanih komercialistov, ki zagotavljajo boljše poslovanje brez birokracije itd. Vlada je pripravljena kriti večji del delovanja (dvajset milijonov dolarjev za začetek; s povečano televizijsko mrežo bo zvišana tudi vladna pomoč). Del stroškov se krije iz komercialnih virov kot so reklame. Za prvo leto računajo, da bi reklama vrgla okoli šest milijonov dolarjev.

Vladni predlog je bil v senatu odložen. Dali so ga v pretres posebnemu senatnemu odboru za prosveto in uvedli javno razpravo. Opozicija in nekateri liberalni senatorji mislijo, da bodo dejanski stroški višji, od 30 do 100 milijonov, da bo duplikacija z ABC itd. Tudi poročilo tega odbora ni odločilno razčistilo položaja do konca avgusta. Napovedana ostavka ministra g. Staley-a po volitvah pa zadevo samo zapleta.

Laburistična opozicija nasprotuje vsem vladnim predlogom. Če bi prišli na oblast, bi ustanovili OBA (Open Broadcasting Authority), ki bi podpiral javne postaje, vključno etnične. Te naj bi upravljale etnične skupine same. Opozicija tudi misli, da bi ABC lahko boljše skrbel za etnične oddaje kot IMBC. Taka je alternativa opozicije, ni pa predvidenih stroškov, le zagotovilo za izpeljavo, če pride na oblast.

Na javni razpravi senatnega odbora je ABC napravil presenečenje, ko je ponudil organiziranje etnične televizije. Trdi, da lahko preskrbi cenejšo televizijo. Večina etničnih organizacij nima zaupanja do ABC, čeprav nihče ne dvomi o tehničnih in organizacijskih zmožnostih. Odločilno je, da ABC vse do sedaj ni pokazal pravega zanimanja. Poleg tega je ABC v preiskavi. Od mnogih je obtožen prevelike birokracije, zastarele organizacijske strukture in podobno. O vsem

bo izdano poročilo, ki pa ga ni pričakovati pred prihodnjim aprilom. To, poročilo (imenovano Dix) lahko samo zavleče uvajanje televizije, brez ozira na priporočila. Zato je g. Galbally odločno odklonil ABC, pravtako mnogi vidni predstavniki multikulturalizma, vključno Ethnic Community Council Viktorije in NSW-a. Kljub temu, da ima vsak kakšne zadržke, je važno začeti. Dobesedno: bolje je imeti vrabca v rokah, kot goloba v zraku. In tega se moramo vsi zavedati, ker vsako zavlačevanje lahko samo škoduje.

Tudi etnično časopisje je vzdignilo svoj glas. Skrbi jih, da jim Etnična komercializirana televizija odvzame reklame, ki so za njih važen vir dohodkov. Zadeva se je uredila z zagotovitvijo, da IMBC nima namena prevzeti vse reklame. Mnogi so pri tem prvič slišali o štirih najmočnejših lastnikih etničnega časopisja. Imenujejo jih "etnične časopisne barone". Dva sta v Sydneyu (gg. Jakobi in Skalkos) in dva v Melbournu (gg. Gogos in Valmorbid). Vsi štirje skupaj obvladujejo redno izdajanje časopisov s preko pol milijona naklade. — Etnična glasila manjših jezikovnih skupin bolj životarijo. Vzdržujejo se večinoma s poštvovalnim in prostovoljnim delom. Naročnina šestokrat ne krije stroškov. Trdimo, da so mnoga majhna glasila važne vezi za kulturno izživiljanje etničnih skupin. Pomoč v obliki znižane poštne bi bila dobrodošla, ker drugačnih podpor skoraj ni pričakovati.

Oglasile so se tudi vplivne interesne skupine in posamezniki, ki so proti multikulturalizmu. Eden takih je prof. Chipman, ki imenuje etnično televizijo ekstravaganco, kamuflažo in podobno.

Razprava v zadnjem Tetu o televiziji kaže, da se stališča o vlogi multikulturalizma v Avstraliji zaostrojujejo. Potrebno je, da tudi one skupine, ki so zelo uspešne v svojih prizadevanjih, ne popustijo, sicer so vsi uspehi lahko samo prehodni.

Glede televizije je danes težko odločevati tudi spriču hitrega tehnološkega napredka. Ne sicer toliko v Avstraliji, kjer je avstralska industrija zastarela iz različnih vzrokov. V nekaj letih dobimo nove medije množičnega sporočanja, kot so že v mnogih evropskih državah — zasebne TV mreže. Posejane to tako nagosto, da pride ena postaja na 120.000 prebivalcev. Večja uporaba satelitov, uporaba teletelekov, podnaslavljanje v drugih jezikih, videokasete dopolnjujejo različne uporabe. Tukaj sploh nimamo kompetentnih študij glede kvalitete in vpliva programov na vedenje gledalcev v Avstraliji. Zaenkrat se tu razpravlja o uporabi sprejemov preko kabla.

Potrebno je čimprej imeti etnične televizijske oddaje. Kar se plača danes, se tudi zmore. Jutrišnje kvalitete izboljšave bodo cenejše od današnjih, to je napisan zakon uporabe izdelkov nove elektronske proizvodnje.

Na KONCERTU je senator Miša Lajovic povedal nekaj besed.

KONCERT SLOVENSKE MLADINE

MLADINSKI koncerti v priredbi Slovenskega verskega in kulturnega središča v Melbournu z leti prehajajo glede na število, raznolikost in umetniško raven nastopajočih vse bolj v festival slovenskega petja, glasbe in plesa. S takimi mislimi smo se navdušeno razpoloženi vračali domov po koncertu, ki je bil v nabit polni Baragovi dvorani — Kew v nedeljo dne 24. avgusta 1980.

Tudi letos so se predstavili mnogi, ki so nastopali že na prejšnjih prireditvah. Z razliko seveda, da niso samo starejši, ampak tudi boljše. Videli smo pa tudi novince, ki bodo sčasoma lahko dosegli umetniške višine, saj imajo talent, veselje in korajžo za nastopanje. Prireditev je bila lepa in zgovorna manifestacija slovenskega rodu za ohranjanje kulturne dediščine, in s svojimi talenti lep doprinos avstralski skupnosti.

Reprezentativnost te naše vsekakor najboljše prireditve se kaže na nastopajočih, ki jih med letom vidimo aktivne v cerkveni skupnosti, slovenskih klubih, ali pa delujejo tudi samostojno. Doživeli smo lep in dostojen nastop mladine, zato naj jim velja priznanje. Pa tudi njihovim staršem, ki jih vzpodbujajo in podpirajo.

Prireditev je odprl g. pater Stanko s pozdravom vsem. Poudaril je delež nastopajočih in mnogih neimenovanih, ki so zaslužni za uspešno prireditev.

Pozdravil je še povabljeni goste, da spoznajo našo mladino in ji na svojem delovnem področju posredujejo ali odmerijo pravičen delež, če tako zahteva primer.

Prišel je zvezni senator Miša Lajovic, ki se je doslej udeležil vseh šestih koncertov: viktorijskega ministra g. A. Wood—a (Ministry for Immigration and Ethnic Affairs) je zastopal g. Mate Tkalčević. Federalna ministrica gg. Peacock in McPhee se nista mogla udeležiti zaradi drugih obveznosti. V posebnem pismu Slovenskemu verskemu in kulturnemu središču je minister g. McPhee čestital na izvršenem delu, kar središče

rado deli z vsemi, ki sodelujejo.

Središče ceni lokalno povezavo in povabilom so se z veseljem odzvali župan Kew—a g. Cr. Wallinga z ženo, farni župnik in škofijski vikar za novonaseljence Rev. M. Rafter ter njegov pomočnik Rev. B. Broderick. Prišli so tudi predstavniki viktorijskih organizacij: ga. Aleksandra Ceferin (Chairman — VISE Committee for Slovenian Language; Slovenian Teachers Association), g. L. Antonelli (Institute of Multicultural Affairs) in ga. Nora Coby (Coordinator — Melbourne Resource Center).

G. p. Stanko je predstavil Andrejo Vučko in Jožeta Čelharja, ki sta prevzela napovedovanje spreda.

Prvi je nastopil Rajko Jager, ki je lepo deklamiral pesem Nebeški dar. Potem je zaigral po letih mlad orkester TRIGLAV tri pesmi: S harmoniko na rajžo. Igral sem na orglice in Rivers of Babylon. Ta orkester igra na različnih prireditvah tako družabnih kot tudi materinskih in očetovskih dnevih in podobno. Člani so: I. Barič — harmonika in orgle, J. Smrdel in B. Zupan — kitari, P. Brožič — klarinet in trobenta. J. Jernejčič — saksofon in klarinet.

Majda Špacapan je lepo zapela: Mi se imamo radi, Blue Spanish Eyes in Veselje, radost, srečo vam želimo S harmoniko jo je spremljal M. Hrvatin. Ona je umetniško raznoliko nadarjena dekle, ki poje, pleše in igra na klavir in je nastopala že na mnogih prireditvah.

Orkester PLANINCI so "vzgali" s tremi skladbami: V dolini tihi, My life in Šofersko polko. Za seboj imajo prvo petletko skupnega igranja. Pohvalijo se ne samo z igranjem na šolskih in klubskih prireditvah, ampak so se že tudi dobro odrezali na televiziji. Ta zelo samostojni orkester sestavljajo: I. Tomažič — trobenta, kitara, B. Tomažič — harmonika in piano, oba tudi zapojeta, če je taka pesem, J. Mamilovič in Š. Srnc — kitari, F. Klančič — bobni.

K SLIKAM. — Pri naslovu članka: Nastop folklorne skupine verskega središča. — Desna stran od zgoraj navzdol: Pevski zbor Glasniki, napovedovalca, ansambel Planinci, pevka Majda Špacapanova, deklamator Rajko Jager, Majda in Ivan Barič, ansambel Triglav.

Majda Barič je zapela ob spremljavi kitare: V planini je kajžica, potem pa skupno z bratom **Ivanom**: Somewhere my Love ob spremljavi harmonike. Da sta talenta v družini, ni posebej poudarjati.

Prvi del koncerta je zaključil znani in pred leti odklikovani orkester **VELENJE**. Zaigrali so tri pesmi: Na avtocesti, Polka Medley, A Lady like you (lasna kompozicija). Orkester je nastopil v sestavi: **I. Koroša** in **J. Krnjak** — kitari, **F. Gombač** — bobni, **R. Crawford** — harmonika in piano, **J. Horvat** — trobenta in **S. Horvat** — klarinet.

Po odmoru je zaigral na harmoniko **Maks Vojvoda** pesem Davni kraj. Mnogi, ki ga poznajo, se niso mogli načuditi njegovemu dobremu igranju, saj igra komaj leto dni. Zato samo tako naprej.

Mladinski pevski zbor **GLASNIKI** je zapel pod vodstvom **br. Bernarda** pesmi: Blowin' in the Wind, Čukova ženitev in Moja srečna zvezda ob spremljavi instrumentalne skupine **Glasnikov: M. Turk** — orgle, **F. Kurinčič** — bobni in **A. Turk** — kitara. Ta zbor ima že lepo dolgoletno tradicijo. Gostoval je v Canberri, Sydneyu, Adelaidi in drugod. Bo edini mladinski zbor, ki redno vadi in tudi poje vsako drugo nedeljo v mesecu v cerkvi. Ubrano petje, velika skupina v lepih enotnih oblačilih napravi globok vtis na poslušalce. Morda je v podzavesti, da zapeta slovenska pesem hitro seže do srca, vzbudi misli na rodovno pripadnost. Letos so peli: **L. Brumen, B. Damiš, R. Damiš, V. Damiš, M. Frančič, Š. Grl, E. Korže, M. Krizman, M. Krizman, S. Mikuš, A. Sankovič, A. Sedmak, M. Tubola, J. Vran, D. Uzelac, N. Uzelac, J. Barič, D. Burgar, B. Zupan.**

Katarina Persič je pela. **Tanja Bole** je tudi pela ter igrala na kitaro Izidor ovčice pasel in He's got the Whole World. Spremljal jih je na orglah **D. Persič**. To je bil njihov prvi nastop in so se dobro držali, kljub nastali zmedbi z ozvočenjem, ki ni bila njihova krivda.

Posebnost je bila izvedba dveh škotskih tradicionalnih plesov The Strathspey in The Reel of Tullock s plesalci **L. Drezga, P. Bračko, G. Belli** in **P. Belli**.

Ta vložek je pokazal, da cenimo ples tudi drugih narodov.

Julie Čampelj je zapela: Moj očka ima konjička dva in Sem deklica mlada vesela. Na odru ni novinka in ima prijeten glas.

Mladinska folklorna skupina KEW je izvajala dva skrbno naštudirana vaška plesa pod vodstvom **Ane Hrvatina** in sicer Samarjanka (prekmurski ples) in Svatbeni rejce (koroški ples). Oba sta mnogim zelo ugajala. Pomembna aktivnost te skupine je v ohranjanju čistih slovenskih narodnih plesov, ki jih vedno dobro odplešejo in žanjejo mnogo ploskanja. Dobivajo mnogo

povabil na razne festivale, a vseh se ne morejo udeležiti. Imenujmo plesalce te odlične skupine: **M. Kirn, T. Hrvatina, M. Spacapan, Š. Grl, L. Drezga, E. Horvat, S. Kirn, T. Grl, P. Bračko, D. Bračko, L. Urdih** in **R. Jankov**.

Duet **Majda Barič** in **Julie Razboršek** sta zapela s kitarami Nocoj, ko vse je mirno in When the Saints go Marching in. To je bil njun prvi skupni nastop.

Da se naši lahko dobro poizkusijo v modernih plesih, je pokazal Tap Dance Trio s plesalci **L. Drezga, P. Bračko** in **G. Belli**, ki so izvajali dobro naštudiran ples: Dreamers Holiday.

Helena Čampelj je zapela cerkveno ljudsko pesem Lepa si lepa, ponarodelo Zabučale gore in dinamično pesem The Bridge Over Troubled Waters. Ima lep in močan glas, prijeten nastop, ki pritegne poslušalca tudi brez glasbene spremljave.

Zadnje točko sporeda je zaplesala **Mladinska folklorna skupina KEW**. Prvi ples Rezijanka in drugi Po Furlaniji. Oba plesa so dediščina Slovencev, ki so stoletja izolirani od matične domovine, a so ohranili mnogo, kar je značilno za čiste slovenske plesne. Ohranili so tudi nekaj pesmi, ki jih lahko prištevamo med najlepše, kar jih slovenski narod zmore.

Na oder je prišel g. pater Stanko in povabil senatorja g. Lajovica, da spregovori nekaj besed. Ta je poudaril svoj ponos, da imamo tako prireditve in želel vse najboljše tudi v naprej.

Nastopajoča mladina je žela močno ploskanje poslušalcev po vsaki točki. Celu vzdušje pa so poživele lepe narodne noše, obleke in plesna oblačila. Koncert je bil zaključen in vsi smo se veseli vračali domov, nekateri izvajalci so bili gotovo utrujeni. Spored je trajal okoli tri ure.

To poročilo ne zajema vsega in je še mnogo, kar bi bilo vredno pohvale.

Ni narobe, da spregovorimo o tem, kaj bi se dalo izboljšati. Napovedovalca sta v danih pogojih dobro opravila svoje delo. **Andreja Vučko** je korajžno čitala spored, ki ga je prepozno dobila v roke, da bi ga lahko dobro naštudirala v slovenščini. Isto velja za **Jožeta Čelharja**, ki pa se je v angleščini seveda lažje znašel. Mislim, da je on pravo odkritje za odličnega napovedovalca.

Pri pevskih nastopih instrumentalna spremljava ne sme preglasevati petja, ampak ga samo spremlja. Drugače je z moderno glasbo, ki je bolj zadeva ritma kot melodije. Morali bi bolj upoštevati, da je igranje s polno zmogljivostjo ozvočenih instrumentov preveč za majhno dvorano. Vsi nastopajoči orkestri so dovolj mojstri, do prilagodijo svoj "forte" okolici. S.C.

K SLIKAM. — Od zgoraj navzdol: Pevki **Helena Čampelja** in njena sestra **Julie**, ansambel **Velenje**, geelongška skupinica **Persič-Bole**, "Škoti" plešejo (žal nimam dobre slike modernega baleta istih plesalcev), duet **Razboršek-Barič**, harmonikaš **Maks Vojvoda**. — Nikjer pa ni slik važnih sodelavcev: **Vinka Škraba** (svetlobni efekti) in bratov **Šajn** (ozvočenje).

BESEDA MATERINA DOTA DRAGOENA

Domovina po petindvajsetih letih

Vtise ob obisku Slovenije je po vrnitvi objavil argentinski rojak.

Tu je nekaj zanimivih odlomkov.

TEŽKO je povedati, kakšni občutki in kakšne misli se porajajo v duši rojaka, ko se prvič vrne v domovino, odkar jo je siloma zapustil. Mesece in mesece pred odhodom usmerja vse svoje misli in sanje v načrtovanje železnega obiska. Seveda, v skladu s spominom na podobo domovine, kakršno je z ljubeznijo negoval trideset in toliko let v zdomstvu.

Ko stopi v Trstu v ljubljanski avtobus, sliši okrog sebe samo slovensko govorico. Od ganjenosti se mu zarosijo oči. Vozač ga prijazno nagovori po domače. Vozovnice, napisi v vozilu — vse je v slovenščini. Medtem ko se avtobus počasi pomika po vijugasti vzpetini proti Opčinam, veselo donijo iz zvočnika narodne pesmi v prenosu iz tržaškega radijskega oddajnika.

Rojak ne vidi na tej poti posebnih sprememb. Spotoma srečuje stare, razpadajoče vasi; potem v vse smeri samo nerodoviti beli kraški kamen. Pokrajinsko enoličnost pa vendarle poživlja v dolinah zelena travica. Le vzdušje v avtobusu postaja čedalje bolj tuje. Zaradi radia. Vozač ga je naravnal na Ljubljano. Napovedovalec pripoveduje na dolgo in široko o preseženih normah v kombinatih; o delovanju v raznih Tozdih; o neverjetnih uspehih pionirske delovne brigade . . . Ubogi mož zbegano pogleda okoli sebe. Rad bi se pomenil s sopotnikom; ta pa trdovratno spi. Končno se tudi šofer naveliča hermetičnih slavospevov o režimskih napredkih. Iz predala potegne svojo kaseto in jo vloži v magnetofon. V ušesih našega utrujenega rojaka zabobni oglušujoč fortissimo beat glasbe v izvedbi hrvaškega ansambla. Za hip se mu je zdelo, da je spet doma v San Justo, kjer ponavadi vsiljuje sosedov radio svoje kričeče zvoke vsenaokrog. Te vrste glasba ga spremlja do Ljubljane in še naprej do rojstne vasi.

Pričakoval je, da bo izza vsakega vogala donel narodni napev. Večkrat je obstal pri gostilniških vratih, da bi kot nekoč prisluhnil zboru vaških fantov. Nič! Samo tuje sodobne popevke. Samo enkrat se je lahko naučil narodne pesmi: ko je Slovenski oktet gostoval v vaški cerkvi. Prišel je do zaključka, da doma ne znajo več peti.

Razočaranja so se kopičila drug vrh drugega. Nadejal se je dolgih pogovorov z bivšimi prijatelji in sošolci. A v vasi so ostali samo starčki in majhni otroci. Vse ostalo beži v mesto, na delo ali v šolo. Ob nedeljah imajo dovolj dela doma, ali pa drvijo kam ven z avtomobilom. Polastil se ga je občutek, da ni dobrodošel in da se ga znanci izogibajo. Počutil se je tujca na svoji lastni zemlji.

Opazil je tudi, da so ga samo poslušali, ne pa govorili. Če se je srečal s kom na samem, tedaj morda. A še

takrat je marsikdo previdno pogledal krog sebe, da bi ga nezaželena priča ne iznenadila pri pogovoru z zdomcem. S časom je spoznal, da so si nezaupljivi tudi med seboj, ne samo do njega. Začel se je sam sprehajati po gozdovih in vinogradih in si zamišljal "kako bi bilo, če ne bi bilo". Razočaran v dno duše je spoznal, da nas veže z rojaki v domovini edino še skupni jezik.

Kaj je pravzaprav iskal naš rojak v domovini? Kaj je videl? Ali ni morda opazil samo vrha ledene gore, spregledal pa tiho večino, skrito pod ledenim površjem . . .? Mogoče je iskal "zgubljeni čas" in ga ni našel. Pravtako ni več našel idilične kmečke Slovenije, kakršna mu je ostala v spominu. Danes je to industrijska dežela, ki s pridnim delom svojih sinov uspešno dosega raven razvitih zahodnih držav. In vse to kljub režimu in njegovi centralistični politiki, ki ropa s pridnostjo prisluženo blagostanje slovenskega naroda v prid manj razvitim republikam.

Da se Ljubljanska banka uvršča med najsolidnejše finančne ustanove v Srednji Evropi, ni to ravno po zaslugi marksističnih nauk. Slovenski inženir postavlja danes slovenske turbine v hidrocentrali v Pakistanu, v Argentini, v črni Afriki. Moderna hišna oprema iz slovenskega lesa krasi stanovanja v New Yorku. Turisti iz obmejnih socialističnih držav zavirljivo gledajo na visoko življenjsko raven slovenskega ljudstva.

GENERACIJA "NOVEGA ČLOVEKA"

REŽIMSKI veljaki, poklicni čuvaji marksističnih idealov, se bojijo tega pogreznja slovenske družbe v vabljuje potrošniške vode. Danes že vpijejo, da so "nekateri samoupravne odločitve preveč pod vplivom potrošništva". Bojijo se, da jim zdrsi iz rok "novi človek", kakršnega so s tako skrbno krutostjo oblikovali. Edino, kar je res uspelo sedanjim oblastnikom, je načrtno ruvanje samosvojesti iz slovenskega človeka. Nasilno mu režejo vezi s tisočletnimi izročili, z vsem, kar pomeni prenašanje običajev, navad in vere iz roda v rod.

Vzgojili so si že novo generacijo, izoblikovano po marksističnih šablonah, a obenem prenasličeno z ideali materialistično usmerjene potrošniške družbe. Da bi to dosegli, so najprej razbili družino. Zvabili so žene na delo, v pisarne, v tovarne in jim polagoma vtepli v glavo, da je to nekaka moralna in družbena nujnost. Nekatere so se zaposlile iz dejanske potrebe, a mnoge iz gola pohlepa. Danes kar čudno gledajo na ženo, če se posveti samo družini in vzgoji svojih otrok. Zdi se jim kot nekaka pojava iz drugega planeta. Saj končno —

tako pravijo — je samo od sedmih zjutraj do treh popoldan!

Tako lahko vidiš navsezgodaj mlado mamico, kako hiti z dojenčkom v naročju, da ga položi v najbližje "jasli". Včasih se mati le še obotavlja pred posteljico in se sprašuje, če naj zbudi ali ne otročiča in ga prenese iz toplega gnezdeca v strupeno meglo. Potem se spomni barvnega televizorja, ki ga je treba še plačati; nove kuhinjske opreme, kupljene na obroke; potovanja s tovariši v Istanbul . . . in se odloči za meglo in za "jasli". Če otrok hodi že v šolo, mu obesi ključ na vrat s hišnim naslovom in ga pusti čakati na šolski avtobus. Ko se bo vrnil, bo že malo počakal s kosilom.

Otroci so na ta način že kot dojenčki prepuščeni vzgojnim metodam v skladu z režimskimi težnjami po izoblikovanju "novega človeka". Materialno jim nič ne manjka: dobro so oblečeni, obuti in siti. Tudi igrači imajo na kupe. Lahko se izvežbajo v raznih športih po mili volji. Zato pa se bodo že kot mladi pionirčki čimprej naučili pesmic v slavo režimu. Skozi vsa šolska leta jih bodo prepričevali, da se je vsa slovenska zgodovina začela pravzaprav med drugo svetovno vojno — po zaslugi komunistične partije. Če je bilo prej kaj dobrega storjeno, se je zahvaliti samo "naprednim silam". Časopisi, radio, vsa druga obveščevalna sredstva, ves režimski propagandni aparat vsak dan krepi take izmišljotine. Otrok bo prezirljivo gledal na vero, na cerkev in duhovnike, ki naj bi bili — tako jih učijo — krivi vsega gorja

na slovenski zemlji. Požrtvovalni župniki in katehetje imajo sila težko nalogo, če naj pritegnejo k cerkvi in verouku zbegano mladino.

Pred par leti je mlad slovenski zdravnik iz Severne Amerike zaprosil za enoletno štipendijo na kardiološkem oddelku ljubljanske moderne klinike. Poleg prakse v sloveči kliniki je upal najti sebi primerno življenjsko družico in tako ustreči tudi najgloblji želji zavednih staršev. Ponudilo se mu je nič koliko prilik. Marsikatera diplomirana zdravnica bi rade volje zamenjala ljubljansko meglo s toplim kalifornijskim soncem. Nekatere bi celo zamenjale moža in se pridružile prijetnemu, obetajočemu ameriškemu zdravniku. Leto je minilo, pridobil in naučil se je marsikaj — in prišel do zaključka, da mu bo Američanka boljša žena kot Slovenka novega kova.

Konec koncev ni nobeno čudo, če živi nova generacija v prepričanju, da je vse, kar je dandanes dobrega v Sloveniji, vso udobnost in ves razmah pripisati le režimu in marksizmu. Rdeča zvezda na zastavi se jim zdi nekaj tako naravnega, kakor pijančevanje ali prostaško govorjenje; kakor avto pred hišo; devizni račun na banki; safari v Afriki ali nudistična kolonija na istrski obali. Čudno se jim samo zdi, da živi v daljni Argentini lepo število slovenske mladine, s katero se sicer lahko pogovarjajo v svojem jeziku, a ima drugačne svetovne nazore in gleda spoštljivo na vrednote, za katere se mladi v domovini ne brigajo več. Nemara bi nekateri radi navezali stike s tem delom Slovenije v svetu — a ne vedo kako.

n r

Ribnica

P. BASIL

tipka...

Fr. Basil Valentin O.F.M. in Fr.
Stan Zemljak O.F.M., Baraga House
19 A'Beckett St., Kew Vic., 3101
Tel.: 861-8118 in 861-7787

Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, Slomšek House
4 Cameron Court, Kew, Vic., 3101
Tel.: 861-9874

• O letošnjem **Mladinskem koncertu** je v tej številki poseben članek. Tu naj se zahvalim vsem nastopajočim (in seveda staršem, saj brez njih tudi nastopa ne bi bilo) in vsem, ki so kakor koli pomagali pri koncertu. Zahvala Simonu Špacapanu za brezplačen natis vstopnic.

Koncert je bil zopet vsestranski uspeh. Zadovoljil je vse, ki so napolnili dvorano. Tudi častni gostje so bili navdušeni ter so se o nastopu izražali pohvalno. Mr. Matthew Tkalec (Director for Community Relations), ki je zastopal viktorijškega ministra za etnične zadeve, nam je po koncertu poslal celo posebno zahvalno pismo ("... It was definitely a most successful event and all of the organizers together with the parents and the participants should be congratulated...")

Vstopnina je prinesla \$859.- in ob odbitju stroškov (\$69.60 za okras odra) dala Skladu za Dom počitka lepo vsoto \$789.40.

• Za nami je tudi **OČETOVSKA PROSLAVA** na prvo septembrsko nedeljo po deseti maši. Razen kratke dvojevanke z ženskimi vogami so ves spored priredili otroci Slomškove šole našega verskega središča, igral pa je mladinski orkester Triglav. Nastopila je folklorna skupina naših najmlajših in žela obilico ploskanja za svoj ples. Prijetno jih je gledati, še celo, če gre kaj narobe: ko deklici zleze pri skakanju avba prav na konec noska in bi fant skoraj izgubil prevelike hlače, če bi ga s. Silvestra še pravi čas ne potegnila za zaveso... Gospa Viki Mrak je lahko ponosna na to svojo čredico, ki nam daje upanje bodočnosti naših folklornih nastopov.

Zahvala članicam Društva sv. Eme in ostalim gospodinjam, ki so zopet poskrbele za polne mize.

Očetje smo bili vsestransko zadovoljni s svojim letošnjim dnevom.

• Bog daj, ba di tudi **DAN OSTRARELIH** (na tretjo nedeljo tega meseca) z **WALKATHONOM** naše mladine lepo uspel. V teh dneh ravno pripravljamo spored, da bo šlo vse prav. Če bo res šlo in kako bo šlo, pa bomo seveda mogli poročati šele prihodnjic.

• Letos 4. septembra je bila važna obletnica: minilo je **dvajset let** ob prvem pouku naše Slomškove šole, ki ga je takrat pričel po slovenski maši v Burnley Kapušinov Jože. Pouk je uspešno nadaljevala Srnečeva Anica, nato so skrb po svojem prihodu prevzele sestre in s pomočnicami šolo še vodijo. Pouk je na prvo in tretjo nedeljo v mesecu po deseti maši. Gojencev ni več toliko kot jih je bilo pred leti, ker so se medtem razvile tudi slovenske šole pri vseh treh društvih.

11. septembra 1980 •

Slomškovi šoli želimo ob dvajsetletnici še veliko let in obilo lepih uspehov!

• Druga obletnica v septembru pa je **dvajsetletnica Baragovega doma**: 16. septembra 1960 je bil datum njegovega začetka. Tudi ta nam obuja veliko spominov, zlasti bivšim fantom Doma in teh je okrog 1500 (poleg največjega števila Slovencev še 51 drugih narodnosti). Osebnost obletnici lahko rečem, da mi ni žal truda, ki sem ga v vodstvo Doma vložil in ga še vlagam. Marsikdo fantov bi bil danes bogsigavedi kje, če bi ne pristal za nekaj časa pri nas. Mnogi, ki takrat morda niso znali ceniti pomoči Baragovega doma, to znajo ceniti danes.

Zaradi obletnice bo letošnje **SREČANJE** bivših Baragovcev na **sobotni večer 27. septembra** še posebej prijetno. Vsi ste vabljeni s svojimi družinami! Zopet bo igral orkester **BLED**, ki se je tudi rodil v Baragovem domu in je vsekakor še danes najbolj priljubljen orkester slovenskega Melbourn.

Na ta družabni večer so posebej vabljeni tudi mladinci verskega središča (Glasniki in folklorna skupina) ter naši cerkveni pevci.

• Poroko smo v **poročni knjigi** zabeležili tokrat eno: Dne 6. septembra sta si pred našim oltarjem za vedno podala roke **Frank Tomažin** in **Lolita Ong**. Ženin je doma iz vasi Poduljci, župnija Raka, nevesta pa ja iz Navotas na Filipinih. Tam sta se s Francem spoznala, zdaj je prišla za njim.

Naj omenim: Frankov brat **Alojz Tomažin** je odšel pred nekaj meseci tudi po nevesto na Filipine. On pa se je tam poročil in pripeljal v Avstralijo svojo ženo Lety.

Obema paroma želimo obilo božjega blagoslova!

• Rad bi dodal še srebrno poroko, ki smo jo imeli pri nas 14. julija: tržaška rojaka Emidio Flamini in Sonja r. Ukmar sta obnovila zakonsko zvestobo, ki sta si jo obljubila v Trstu pred petindvajsetimi leti, predno sta se podala preko morij v Avstralijo. Naše čestitke!

Kako hitro gre čas, si večkrat mislim. Drugo leto bo minilo 25 let, kar sem prišel v Avstralijo in začel polniti tukajšnjo slovensko poročno knjigo z imeni mladih parov. Torej se bodo drugo leto pričele srebrne poroke "na debelo" - dolga vrsta jih bo in nikdar je ne bo konca. Obenem pa bo tudi vedno več porok teh, ki sem jih krstil...

Se bliža čas počitka? Hm! Ali pa se z delom vračamo tja, kjer in kakor smo začeli.

• V torek 26. avgusta, dva dni po lepo uspelem Mladinskem koncertu, ki ga je on organiziral in vodil, smo spremili p. Stanka na letališče. Odletel je domov na obisk ostarelih staršev. "Za vsak slučaj," kot je v cerkvena oznanila napisal zadnjo nedeljo, pa se je od nas poslovil bolj zares. Že ko je bil med nami na obisku p. provincial, je p. Stanko sam zaprosil za spremembo. Saj je Melbourne njegovo prvo duhovniško mesto.

In tu je že enajst let, četudi je takrat prišel med nas za precej krajšo dobo. Tako bomo zdaj videli, kaj bodo ukrenili predstojniki.

V naših nedeljskih Oznanilih se je p. Stanko poslovil z besedami: "Rad bi se vsem zahvalil za vso podporo, dobroto, razumevanje in potrpljenje z mano ter ljubezen, ki ste mi jo izkazovali s tem časom; posebej še p. Baziliju, sestram, bratu Bernardu ter vsem tistim, ki ste mi bili blizu. Bog vas blagoslovi v polni meri s svojim mirom!" Tudi mi mu želimo ob zahvali za njegovo dosedanje delo med nami obilo božjega blagoslova, kjer koli se bo že ustavil - če se ne bo zdrav in nasmejan ter z novimi močmi kdaj morda spet vrnil med nas.

• Ker sem ostal sam, bosta skupini Wodonga-Albury in pa Morwell že oprostili, da ne bom na dan maše obiskoval družin. Mogel bom na pot šele po končani deseti maši v Kew, da bom prišel do enega ali drugega kraja pravočasno za kasno popoldansko oz. večerno mašo.

Zaradi Dneva ostarelih in Walkathona bo v tem mesecu slovenska maša v Wodongi na četrto nedeljo namesito na tretjo. Torej 28. septembra ob petih popoldne.

Za drugo nedeljo v mesecu si bom moral "izposoditi" duhovnika za našo deseto mašo, ker je to nedeljo slovenska maša v tudi Geelongu ob pol dvanajstih. Imel bom mašo ob osmih doma, popoldne pa kot običajno v St. Albansu, a več kot tri maše nadškof na dan ne dovoljuje. Tako bo na drugo nedeljo deseta maša do nadaljnjega v moji odsotnosti v angleškem jeziku, slovensko bo branje in pa petje. Žal mi je, da druge rešitve za enkrat nimam.

• Krsta sta bila od zadnjega poročanja pri nas dva, oba na dan 31. avgusta. **Travis Philip** bo ime prvorojencu, ki sta ga prinesla iz Endeavor Hills-a Ian Edmund **Farnell** in Branka r. Oblak. Za **Roberta** pa bodo klicalci novega člana družine Filipa **Pintarja** in Mire r. Mulgrave. Obema družinama iskrene čestitke!

• Večerno mašo bomo imeli na prvi petek v oktobru (3. okt.), na praznik Rožnovenske Matere božje (torek 7. okt.), in na soboto Vseh svetih (1. nov., zapovedan praznik). Ker je oktober mesec rožnega venca, bomo pred vsako nedeljsko maši zmolili eno desetko skupno, ostale pa bodo zmolile družine po domovih popoldne ali zvečer. Lepa prilika, da poživimo družinsko molitev rožnega venca, ki je žal tudi v mnogih vernih družinah zamrla.

Na tretjo nedeljo v oktobra (19. oktobra) bo deseta maša v naši cerkvi odpadla, ker bo ta dan ob enajstih nadškofova maša etničnih skupin nadškofije v stolnici

sv. Patrika. Kot že dve leti, se bomo tudi letos pridružili ostalim narodnostim, ki se zberejo enkrat na leto okrog svojega nadpastirja. Čim več nas bo, tem lepše bomo predstavili slovenske priseljence v Melbournu. Vsi ste že zdaj vabljeni. Seveda bo tudi skupina narodnih noš posebej zaželjena, da nas dostojno pokaže ostalim narodnostim.

• **MORWELL** bo imel slovensko mašo spet na četrto nedeljo v oktobru (26. oktobra) ob običajni uri — ob sedmih zvečer. Žal ne bom čez dan obiskoval družin, ker bom mogel na pot šele po končani deseti maši v Kew. Vidimo se torej pri cerkvi.

• Za dvajsetletnico Baragovega doma so se bivši naši fantje-pleskarji spravili na delo. Karel Samec, Danilo Lah in Karel Štrancar so prebarvali kuhinjo in obljubili, da se bodo lotili še obednice. Dve spalnici je prebarval Franjo Frančič, Urbasov Toni pa je izvršil nekaj pleskarskih del v hišah ob cerkvi, kjer so do rušenja še stanovalci. Vsem Bog povrni! Še druge pleskarje vabim za olepševalno roko ob dvajsetletnici!

• Zahvalim se **rojaku-senatorju M. Lajovicu**, da se je odzval vabilu in se udeležil mladinskega koncerta. Vedno pride rad med nas, mi pa smo ga tudi veseli. Na letošnjem koncertu nam je spet povedal nekaj toplih besed, mladino pa vzpodbudil, naj ne pozabi materinega jezika in slovenske tradicije.

Na koncertnem sporedu je med **GLASNIKI** izpadlo ime **Marte Križman**, ki bi moralo slediti imenu njene sestre Marjane Križman. Moja pomota, da sem jo preskočil, zato se ji tu lepo oproščam.

OBVEŠČEVALNI BIRO viktorijske policije je med drugimi izdajami tujih jezikov naprosil tudi uredništvo MISLI, ako bi objavile sledečo novo odredbo: Od prvega septembra letos morajo vsi, ki zaprosijo za viktorijsko učno vozniško dovoljenje (Victorian Learner Driver's Licence), dokazati svojo identičnost. Brez tega dokaza jim dovoljenje ne bo izdano, razen če so ga morda imeli v Viktoriji že kdaj prej.

V dokaz identitete velja za osebe, ki so rojene v Avstraliji ali Novi Zelandiji, **Izpisek registracije rojstva** ("Extracts of birth entry"), **potni list** ali **bančna knjižica**. Prosilci, ki niso rojeni v Avstraliji ali Novi Zelandiji, pa morajo predložiti v ta namen svoj **potni list**, **potrdilo sprejema avstralskega državljanstva**, ali pa **potrdilo, ki jim ga izda emigracijski urad**.

Upoštevanje gornjih predpisov bo preprečilo nepotrebni zastoj pridobitve vozniškega dovoljenja.

IZPOD TRIGLAVA

LETOS 21. juija so pokopali na preprostem vaškem pokopališču v Dolenji vasi akademskega slikarja **Lojzeta Perka**, ki je omahnil v smrt v avtomobilski nesreči pri Cerkljanskem jezeru na Notranjskem. Z njim je odšel eden naših najvidnejših slikarjev, pokrajinar in portretist, mojster olja in risbe. Odšel je človek z velikim smislom za duhovnost, poštenjak, humanist in kristjan. - Pokojnik je bil rojen leta 1909. Slikarstva se je učil najprej pri umetniku Francetu Kralju v Ljubljani, nato na akademijah v Sofiji in Beogradu. Diplomiral je leta 1951. Kot umetnik je bil umaknjen v svoj svet, le redko je razstavljal, je pa malo zasebnih zbirk, ki se ne bi postavljale s njegovimi slikami. Iz njegovih del diha preprosta vernost in ljubezen do lepote slovenske zemlje, kjer v slikoviti pokrajini izstopajo vaše cerkvice, znamenja in križi ob potih. Tudi pokopališče, kjer je našel: svoj grob, je velikokrat upodobil v različnih tehnikah.

NOV. NAČIN služenja vojaškega roka je uvedla pred kratkim Jugoslavija. Vojaški rok je odslej obvezen za vse moške in prostovoljen za ženske. Posebnost je v tem, da bodo odslej vpoklicani vsi delazmožni, bolelni prav tako, le z gotovimi olajšavami pri vojaškem treningu. Vsi brez izjeme bodo služili petnajst mesecev — nobenih skrajšanih rokov ni več za študente, ki morajo poleg tega služiti vojaščino pred univerzitetnim študijem. Vsakdo je lahko vpoklican na služenje vojaškega roka do tridesetih let starosti, da je bil le rojen na ozemlju Jugoslavije — če si je kasneje pridobil tuje državljanstvo, ne igra nobene vloge.

METLIŠKA mestna godba naj bi bila ena najstarejših slovenskih godb na pihala: letos praznuje 130-letnico ustanovitve. Ob visokem jubileju so v Belokranjskem muzeju v Metliki pripravili spominsko razstavo, ki so jo odprli s koncertom na grajskem dvorišču. Proslavo pa so obogatili s svojim nastopom tudi bobnarji iz Artič ter godbe na pihala iz Črnomlja, Gorij, Hrastnika, Kapel, Kočevja, Krškega, Mengša, Straže, Trebnjega in tudi iz Duge Rese, ki je že preko meje na Hrvaškem.

ESPERANTO je znan kot umetni svetovni jezik, sestavljen iz vseh mogočih jezikov. Da bi res kdaj zavladal po vsem svetu, ni misliti — ima pa vsekakor prapravnike po vseh deželah. V Mariboru so imeli letos v juliju tridnevno praznovanje sedemdesetletnice tamkajšnjega esperantskega društva, ki je privabilo na zboro-

vanja 300 članov in še okrog sto gostov iz drugih krajev Jugoslavije, iz Avstrije, Italije in Nemčije.

MARIBOR nekaj časa ni prejemal nobenega mesa iz Pomurja. Tako so odločile soboška Mesna industrija, radgonski Mesoizdelki in pa ljutomerska Simentalka. Vzrok: poslovne izgube. Poleg tega pa je v Pomurju vse večje pomanjkanje goveje živine in svinj.

BERAŠKE KREDITE dobiva slovensko kmetijstvo. Mednarodna banka je v avgustu zopet dala posojilo (tretji obrok) 86 milijonov dolarjev kot podporo splošnemu jugoslovanskemu kmetijskemu projektu. Po dogovoru med republikami je Slovenija prejela najmanj — komaj tri in pol milijona. Največ je prejelo Kosovo — 15,5 milijonov. Očitna je politična miselnost jugovodstva, da drži en in pol milijona Albancev v dobri volji . . .

HUDO NEURJE na področju Gornje Radgone in Murske Sobotice je napravilo preko petnajst milijonov materialne škode, a resnična škoda bo še vse večja. Takih neviht v avgustu še stari ljudje ne pomnijo. Veliko dežja in toče je bilo tudi v Ljubljani, Mariboru in Celju. Močno je deževalo na Dolenjskem, kjer pa so bili kmetje samo veseli, saj jim je vode že primanjkovalo.

POROČILO iz Murske Sobotice pravi, da je deževno vreme v juniju preprečilo pospravo žita s polj slovenske žitnice-Pomurja. Prve snope ječmena so pospravili šele prve dni julija, a pšenico so začeli žeti sredi julija. Poročilo pa omenja mimogrede tudi težave z dotrajanimi stroji in pa težave z odkupom. Ni denarja, ker Ljubljanska banka — vsaj do takrat še ni našla zadovoljive rešitve.

SRBSKI KOMUNISTI so objavili analizirano listo pritožb, ki jih bodo uporabili za vir spoznanj o domačih razmerah, v katere vsekakor spada tudi naša domovina. Izmed pritožb sta zlasti dve zelo zanimivi.

Funkcionarji Sekretariata za notranje zadeve (tako se tudi imenuje oddelek ostankov Rankovičeve OZNE, ki niso bili upokojeni) izkoriščajo z zakonom določeno pravico, da ne plačujejo carine pri uvozu avtomobilov za lastne potrebe. Dobički so na dlani v taki razredni družbi. Kupiš avto za 20.000, prodaš ga za 30.000, dobiček gre v lastni žep, voziš pa službeni avto.

Kdo se doma najbolj pritožuje? Mladi ljudje. Za njimi pa povratniki iz tujine, ki so se vrnili večinoma zaradi šolanja svojih otrok. Občutljivi so zaradi nezakonitosti, samovoljnosti vodilnih organov in nespoštovanja dogovorov glede zaposlitve in stanovanja. Teh primerov je veliko in postajajo pravi problem.

SLOVENSKI PLAGALCI so postali velesila. Na državnem prvenstvu v Beogradu so slovenski plavaški klubi osvojili vsa prva pet mesta. Od 24 naslovov državnih prvakov so jih odnešli v Slovenijo kar dvajset. Tako tudi šport kaže, da sta za napredek potrebna sposobnost in delo. Beograjčani se lahko bahajo, da imajo

kar 47 plavalnih bazenov - usposobili pa so kljub tem samo štiri dobre plavalce.

PODJETJE VELENJE ima težave in v avgustu so prenehali izdelovati hladilnike, zmrzovalnike in televizorje. Sedaj je delo spet steklo, a zaloge uvoženih sur-ovin imajo samo za nekaj dni vnaprej. Jugo-gospodars-tvo je tako navezano na kredit, da zlahka pade v stisko in morajo začasno ustaviti proizvodnjo, ker nimajo zadostnih zalog.

SKLENJENE POGODBE pri naročilih so obvezne za državna podjetja, če jim tako seveda ugaja. Primer: Naročiš avto in plačaš kupnino za eno leto kasnejšo do-bavo, kar je običajno za jugo-avtomobile. Po enoletnem dobavnem roku pa podjetje dostikrat sporoči zvišano ceno. Zasebnemu kupcu ne preostane nič drugega, kot da kljub pogodbi doplača razliko, ali pa dobi povrnjen za avto vplačani denar, ki je zaradi inflacije vreden eno tretjino manj kot ob plačilu pred enim letom. Če gre na sodišče, čaka navadno dve leti na razpravo. Potem sodišče res obsodi državno podjetje kot kršilca pogodbe, a ga tako minimalno kaznuje, da ima kljub kazni še vedno precejšen dobiček.

JUGOSLOVANSKI Statistični urad je pravkar objavil podatke o socialnem skrbstvu za leto 1979. Številke so za vso državo - ne povedo odstotka za Slovenijo, so pa kaj zanimive.

Podatki omenjajo 38.600 otrok prizadetih zaradi motenj v "psihičnem razvoju", 15.600 otrok pa v "fizičnem razvoju"; 36.800 je primerov mladoletnikov z motnjami v obnašanju in v osebnosti.

Različne kategorije za odrasle povedo, da so nudili pomoč 18.000 duševnim bolnikom, 17.000 alkoholikom ipd. Skupaj je bilo deležnih pomoči preko 400.000 oseb. Seveda pa tu niso zajeti oni, ki zaradi socialne "stigme" in podrobnih vzrokov sploh ne iščejo pomoči.

PIRAN je v začetku julija obiskalo enajst novinarjev, ki so akreditirani pri UNESCO. Poleg turističnega poslov-anja jih je zlasti zanimalo sožitje slovenskega in itali-janskega naroda v tem predelu mešanega prebivalstva. Po njih mnenju je to sožitje lahko zgled vsem ostalim narodnostno mešanim območjem po svetu.

TOLE smo nedavno brali v ljubljanskem "Delu": ". . . Delavci razumejo, da dobijo osebni dohodek kasneje, razumejo, da ga dobivajo tudi manj. Pa še marsikatero stvar bodo razumeli. Preprosto pa ljudje nočejo razumeti, da ni pralnih praškov, in še manj bodo razumeli, če bo jutri — kot napovedujejo trgovci — zmanjkalo sladkorja, olja in še katerih osnovnih izdelkov . . ."

Ob tem se mi kar samo stavlja vprašanje: Kako pa bi delavci v našem svetu sprejeli, če bi dobili osebni doho-dek kasneje, ali pa ga dobili naenkrat manj? Še tisti ne, ki se danes glasno potegujejo za socializem.

RAZSTAVO del umetnika Miha Maleša so v avgustu odprli v Kamniku. V Galeriji je bilo mogoče videti kar

DOMAČA HRANA SREDI MELBOURNA!

"THE SAUSAGE MACHINE"

TAKE-AWAY SHOP

CENTRE PLAZA,

Cnr. Bourke and Swanston Sts.

Nudimo Vam klobase, pečenice, krvavice in razne slične dobrote nepečene za nakup, ali pa pečene na oglu (Charcoal Grill), postrežene s hrenom, gorčico, raznimi solatami ali kislim zeljem.

Domače juhe: ječmenova, grahova, lečna.

Na razpolago orehova in makova potica, sirova pogača, jabolčni zavijač in druge dobrote.

Priporočata se Valerija in Miha ROPRET

Telefon (samo zvečer): 435 1183

2634 lesorezov, linorezov, litografij, litogravur, kombi-niranih tehnik, sitotiskov, risb in akvarelov ter fresk in monotipij. Izdali so tudi obsežen katalog s slikarjevimi življenjepisom, razmišljanje o umetnikovem delu pa je napisal znani Emilijan Cevc.

ZANIMIVO je poročilo, da v Jugoslaviji skoraj ni mogoče dobiti kmetijskih delavcev. Povpraševanje po sezonskih delavcih je veliko in ponujajo jim poleg brez-plačne hrane dvojno mero od plač tovarniških delavcev. Pa se očitno malokateremu zdi vredno delati na polju.

V SAVSKEM LOGU v Kranju so 15. avgusta odprli 30. Gorenjski sejem. Pišejo, da se na tem sejmu lahko kupi vse od drobnih obrtniških izdelkov pa do kmetijske in gozdne opreme, za zabavo pa skrbe številni ansambli. Sejmške površine je za 5200 kvadratnih metrov, kjer razstavlja vsako leto okrog 3000 proizvajalcev nad 15.000 različnih izdelkov. Za letos so napovedali več kot 200.000 obiskovalcev.

NA PRIMORSKEM zopet oživljajo planinske pašni-ke. Pred tremi leti so se odločili pospeševati poletno planinsko pašo. Začetek je bil kaj skromen, saj so posla-li na pašo komaj 190 plemenskih telic. Letos pa se po pašnikih Krnske planine pase že okrog 1200 telic. Pišejo, da so kmetje s to obliko pospeševanja živinoreje zelo za-dovoljni, ker plačajo le stroške prevoza živine do pašni-kov.

Tona trave da dvajset kilogramov mesa, zato je oživ-ljanje pašnikov velikega pomena za preskrbo domačega tržišča z mesom. Le škoda, da jih je treba "šele oživljati." Pa se v toliko zadevah po raznih "izboljša-vah" spet vračamo na prvotno, čemur smo se pred leti smejali kot "zastarelo" . . .

“GOSPOD, KAJ TI NI MAR ZAME? . . .”

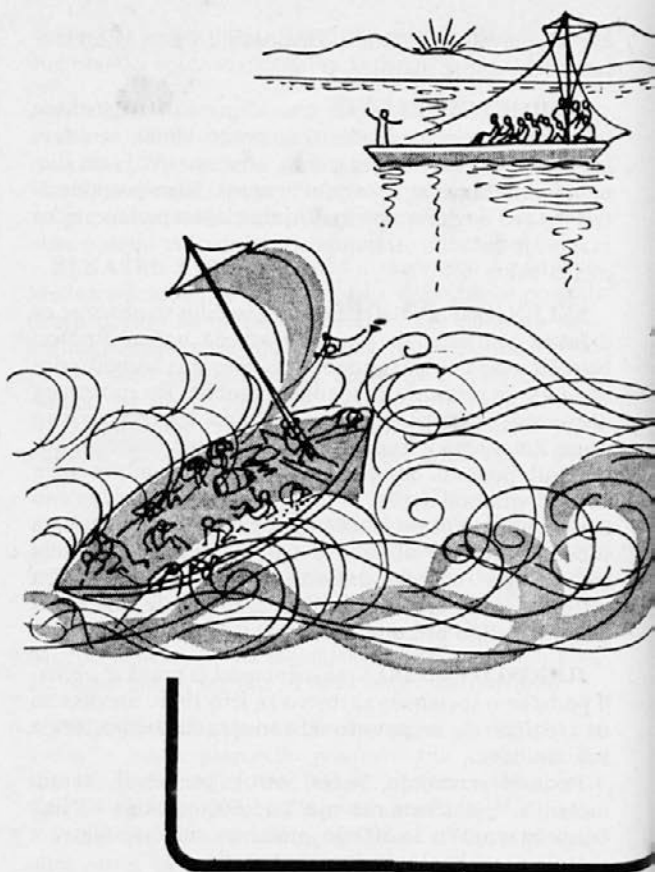
KO PREBIRAMO evangelije in se seznanjamo z dogodki iz Jezusovega življenja, nas ne prevzamejo vsi enako, kar je čisto razumljivo. Celo ljudi, ki so jih takrat doživljali, niso enako prevzeli. Dogodek, ki smo ga danes izbrali za to srednjo stran, pa je vsekakor močan in napravi svoj vtis. Če se zamislimo v njegovo vsebino, se ne čudimo, da je tudi navzoče prevzel strah: najprej v viharju, končno pa v zavesti bližine nekoga, ki mu je celo narava pokorna...

V svojem življenju je Jezus porabil vsako priliko, da bi ljudem vlil v srca vero in jim jo utrdil. Tudi naš dogodek je bil kot ukrojen za to. Njegov razvoj je zgovorno pokazal, kaj je bil pri njem božji namen.

Galilejsko jezero je znano po hitrih spremembah: močni viharji pridejo velikokrat popolnoma nepričakovano. Marsikaterega ribiča so že presenetili in marsikatero ribiško lajico so nenadni valovi premagali, da je končala v vodni globini. To se dogaja še danes — v potrdilo, da naša svetopisemska zgodba ni nekaj izmišljenega in nemogočega, ker je pač stara že dva tisoč let.

Tak čas pred viharjem, ki ga ni napovedalo niti prečrno nebo niti valovito jezero, je takrat izbral Jezus, da bi se z učenci prepeljal na drugi breg. Ob koncu običajnega dne, ko je učil množice, se je hotel umakniti v samoto. Nekaj drugih čolnov mu je sledilo.

Ko je izbruhnil vihar, je Jezus že trdno spal. Utrujen od dnevnega opravila je sede na krmi naslonil glavo na blazinico - in zmanjkalo ga je, da

prisotni se vedeli niso kdaj. Podobno je, da so sprva še upali, da bodo kot izkušeni ribiči kos viharju. Toda veter je postajal silnejši, valovi višji in močnejši, da so že pljuskali preko čolna ter ga premetavali sem in tja. Nevarnost, da se ladjica prevrne in ugonobi vse na njej, je postajala vse večja. Strah je prevzel apostole in v tem strahu za svoje življenje so se spomnili na spečega Učenika.

Težko je uganiti, kaj so pri tem pričakovali. Rekel bi, da so jih navdajali mešani občutki. Pritožbo in zaupanje, strah in vero izražajo njih besede: “Ti ni nič mar? Pa se že skoraj potapljamoo...”

Prebujeni Kristus je nemudoma vzel poveljstvo v svoje roke. Zapretel je vetru in ukazal valovom, naj utihnejo in se umire. V trenutku je veter pojenjal, voda se je umirila - narava je bil pod njegovim popolnim nadzorstvom, kar mu je bilo gotovo v zadoščenje, če govorimo po človeško. Ni pa bil istočasno tako zadovoljen s svojimi učenci. Ti se niso niti zavedali, kaj je Jezus v teh trenutkih stra-

Božja beseda

Evangelij: KRISTUS JE GOSPODAR NARAVE (Mr 4, 35—41).

Iz svetega evangelija po Marku.

Ko se je tisti dan zvečerilo, je rekel Jezus svojim učencem: „Prepeljimo se na drugo stran.“ Pustili so množico ter ga odpeljali s seboj v čolnu, kakor je bil; in še drugi čolni so bili z njim. In nastal je silen vihar in valovi so pljuskali v čoln, tako da je čoln že zalivalo. On pa je bil na krmu in je na vzglavnici spal. Zbudijo ga ter mu rečejo: „Učenik, ti ni mar, da se potapljamo?“ In vstal je, zapretil vetru in rekel morju: „Utihni, umiri se!“ In veter je ponehal in nastala je velika tišina. Rekel jim je: „Kaj ste tako boječi? Kako da še nimate vere?“ In prevzel jih je velik strah in so govorili med seboj: „Kdo neki je ta, da sta mu pokorna veter in morje?“

hu od njih pričakoval. Prav gotovo nekaj več kot obupanost, ki ni bila vredna božje bližine. „Kaj ste tako boječi?“ S tem je priznal, da so nekako imeli vzrok za preplah. Toda žal so se tako predali čustvom strahu, da so jih oslepili ter so pri tem pozabili, koga imajo s seboj v čolnu. Njih vera se mi izkazala, da živi. „Kako da še nimate vere?“ jih je pokaral. Vsekakor upravičeno. Mi bi jim po človeško vsaj morda priznali drobec vere ob tem, da so se končno le obrnili na spečega Kristusa in ga zbudili, četudi samo iz strahu. Jezus pa ni pri celi zadevi ničesar omilil in jih ni prav nič opravičeval. Rešil jih je pogina, obenem pa se je potrudil, da bi v njih zgradil vsaj zdaj trdno vero.

„Prevzel jih je velik strah,“ beremo v poročilu dogodka. In kar jim Jezus rekel, jih je napolnilo z vprašanjem em: „Kdo neki je ta?“ Veter in morje sta mu pokorna. Njegove moči morajo biti vse več kot človeške... Vprašanje jim je nujno dalo tudi odgovor. Proces graditve vere v njih je zorel v uspeh, četudi vidimo, da vera v njih srca ni prišla

na lahek način. A Jezus je našel pot in - kot vidimo - pri tem ni delal kompromisov. Uporabil pa je vsako priložnost, da je vero v srcih začel, razvil in končno utrdil.

Zamislimo se malo v lastno življenje. Tudi naš čolnič je tolikokrat igrača viharjem, ko se vanj zaganjajo vetrovi in pljuskuje valovi. Včasih se dogaja tako, kot bi bilo vse zakleto proti nam. Izgleda, kot bi sonce za vselej zašlo za oblake, kot da bi vihar nikoli več ne hotel pojenjati. Borimo se, moči nam popuščajo, skoraj že ne vemo več, kaj naj bi še storili, da bi se rešili. In pri vsem tem kar pozabimo, da je Bog z nami, ki ve za naše težave, jih pa dopušča v našo preizkušnjo in korist. Še vrabec ne pade s strehe brez njegovega privoljenja, beremo v svetem pismu. Pa naj bi pozabil na nas, ki smo mu kljub slabostim tako dragi, da se je za nas učlovečil in nas odrešil s smrtjo na križu? O, kako blizu nam je tudi takrat, ko se nam zdi, da ga ni nikjer in smo v viharju življenja sami ter zapuščeni! Preizkuša našo vero, na videz spi kot da mu za naše težave ni mar.

Končno se le spomnimo nanj. In tudi v tem trenutku smo tako podobni apostolom v čolnu. Skoraj užaljeni smo, da nam ni kar sam pomagal, obenem pa le polni upanja; strah je v nas, obenem pa se že rahlo oglašča vera, da le nismo tako sami in brez moči. „Kaj ti ni mar zame? . . .“

In čudo! Gospod v trenutku umiri besni vihar, ki nas je hotel ugonobiti. Obenem pa čutimo, kot so takrat čutili apostoli, da je pričakoval od nas več vere in več trdnjše zasidranosti vanj. „Zakaj se vendar bojiš; ko sem jaz s teboj? Kaj nimaš v srcu dovolj vere, s katero je pot skozi življenje kljub viharjem lahka in gotova? . . .“

Kako čudovita je res v človekovem srcu milost vere, ki zaživi kakor seme, vrženo po sejavnici roki v dobro zemljo! Kako jo božja moč v nas razvija in utrjuje, da začutimo njeno silo, ki vse premore! V novi luči gledamo na pretekle preizkušnje, vihar se je izgubil in pogubnih valov ni več. Črni oblaki so se umaknili in nad nami se razgrinja jasno nebo s soncem božje ljubezni.

V takih trenutkih se počutimo kot neboljeni otroci v božjih rokah. Vsi njegovi, a vendar tako človeški in nevredni. Obenem pa srečni. In smilijo se nam vsi tisti, ki brez vere tavajo skozi viharje življenja ter ne znajo izreči niti tiste besede pritožbe in strahu: „Gospod, kaj ti ni mar zame?“

AVSTRALSKI BUDGET 1980/81

TOMAŽ MOŽINA, M.Ec. (Sydney).

ZVEZNI proračun, ki ga je v avgustu objavil v Canberri finančni minister, je po moje razmeroma odgovarjajoč dokument. Navadnemu državljanu letošnji budžet ne namerava veliko vzeti in tudi ne dati. To pomeni, da so osebne davčne stopnje - več ali manj - na isti ravni kot lani. Podobno je zatorej tudi z uslugami. Bodo pa tudi kmalu državne volitve!

Kot že v zadnjih nekaj letih, je budžetova glavna naloga, da zmanjša inflacijo in tako postavi avstralsko gospodarstvo na močne noge. Reševanje nezaposlenosti mu je šele druga briga.

Iz Tablice A je razvidno, da se bodo skupni izdatki letos povečali za 13.7% in skupni dohodki za 16.2%. S tem se bo celokupni deficit zmanjšal za skoraj eno tretjino - na 1566 milijonov dolarjev. Največ izdatkov, tako je načrtovano, bo šlo za obrambne, šolske in splošne socialne svrhe. Malo celo premalo sredstev pa je namenjeno gradnji stanovanj, razvoju mest, čiščenju okolja in podobno.

Osební davki bodo prispevali polovico vseh dohodkov in motoristi bodo dodali še eno desetino v obliki davka na bencin. Zasebni sektor bo prejel gotove davčne olajšave oz. finančne podpore. To pa z namenom, da se leta razširi, odpre delovna mesta ter tako izpelje narodno gospodarstvo iz takoimenovane "stagflacije".

Tablica A: PREDVIDENI IZDATKI ZA 1980/81

	milijoni dolarjev	sprememba na leto prej v %	od vsega v %
Obramba	3541	+17.7	9.8
Šolstvo	2867	+10.0	8.0
Zdravstvo	3644	+15.0	10.1
Socialno skrbstvo	9890	+12.4	27.4
Stanovanja in podobno	366	+6.7	1.0
Mesta in okolja	105	+6.0	0.3
Kultura in rekreacija	383	+19.5	1.1
Ekonomске usluge	2360	+25.2	6.5
Državne usluge	2442	+13.8	6.8
Rezerve in drugo	10439	+12.0	29.0
Skupaj	36037	+13.7	100.0
— dohodki	34471	+16.2	.
Deficit	1566	-30.2	.

Viri: Sydney Morning Herald, 20.8.1980; Australian Treasury Papers for 1980/81, Canberra;

Tablica B: Stopnja inflacije in nezaposlenost v izbranih deželah v %

	Avstralija	Z.D.A.	Z.Nemčija	Japonska	Jugoslavija
Inflacija	11	14	6	9	29
Nezaposlenost	6	7	4	2	9

Viri: U.N. Monthly Bulletin of Statistics, N.Y., July 1980; The Economist, London, August 2, 1980, p.37;

Svetovno gospodarstvo je še vedno šibko. Še se ni opomoglo od večkratnega povečanja cen petroleju, raznim surovinam in ne nazadnje hrani. Tudi pretirano tekmovanje v oboroževanju je pripomoglo k temu stanju. Av-

stralija je v primeri z ostalim svetom bogata in še razmeroma kar srečna dežela. Inflacija kot nezaposlenost sta se že nekoliko zmanjšali. Tablica B zgoraj zgovorno kaže, da smo v nekakšni "zlati sredini".

~~~~~

ZA ENE SE PRAVI ŽIVETI: STREHA NAD GLAVO, KRUH NA MIZI
IN MOŽNOST DELA DANES IN JUTRI. ZA DRUGE POMENI ŽIVETI:
ANTENA NA STREHI, KLOBASA NA KRUHU, BREZDELJE DANES
IN JUTRI.
(Lothar Zenetti)

Fr. Valerian Jenko O.F.M.,

St. Raphael's Slovene Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands,
N.S.W. 2160 (Vhod v duhovniško
pisarno in stan za cerkvijo!)
Tel.: 637-7147

Slovenske sestre — frančiškanke
Brezmadežne, St. Raphael's Convent
311 Merrylands Rd., Merrylands,
N.S.W. 2160, Telefon kot zgoraj.

SLUŽBE BOŽJE pri Sv. Rafaelu so kot običajno: vsako soboto ob sedmih zvečer (velja za nedeljsko), ob nedeljah pa ob osmih zjutraj in ob 9:30 dopoldan (peje mešani zbor, na četrto nedeljo mladinski).

PRVI PETEK pride naslednji mesec na 3. oktobra. Ob sedmih zvečer sveta maša s pravno pobožnostjo v čast Srcu Jezusovemu, za zaključek blagoslov z Najsvetejšim. Pridite! Vabi vas On, ki vas želi obogatiti s svojo milostjo.

S prvim petkom v septembru končujemo naš venček devetih prvih petkov. Primeren zaključek pobožnosti naj bi bila posvetitev družin v čast Srcu Jezusovemu. Marsikje po hišah sem že opazil sliko Srca Jezusovega. Upam, da se te družine zavedajo, kakšen vir blagoslova imajo v svoji sredi, če jim ta slika zares kaj pomeni. Da bi le pridno črpale iz tega neusahljivega vira! - Po številnih naših družinah, ki se imajo za katoliške, pa je komaj opaziti kakšen znak, da so še verne. Vse preveč je med nami mnenja, da je vera zgolj zasebna zadeva. In vendar je moramo živeti! Tisti, s katerimi se srečujemo, morajo iz našega ponašanja videti, da smo verni ljudje. Jezus je dejal, da kdor njega ne bo priznal pred ljudmi, tega tudi On ne bo priznal pred nebeškim Očetom...

ZAKRAMENT SPRAVE morete prejeti vselej pred bogoslužjem. On nedeljah je v naši cerkvi začetek spovedovanja ob devetih. Zdaj sem sam — en vzrok več, da pridite k spovedi pravočasno, ker moram končati spovedovanje vsaj pet minut pred začetkom maše. Prav tako je spovedovanje pred sobotno večerno mašo pol ure preje, ob 6:30.

WOLLONGONG - slovenska maša v nedeljo 14. septembra, na praznik povišanja svetega Križa. Kot navadno v Vila Maria kapeli, Corrimal St. in Georges Pl., ob petih popoldan. Pouk Slomškove šole ob treh v stolnični dvorani. Isto velja za nedeljo 12. oktobra.

CANBERRA - slovenska služba božja v nedeljo 21. septembra ob šestih zvečer. Cerkev sv. Bede, Hicks in Nuys Sts., Red Hill. Vhod na parkirišče iz Hicks ceste. - Isto velja za nedeljo 19. oktobra.

NEWCASTLE - slovenska maša v nedeljo 30. no-

vembra, ki je že prva adventna nedelja. Cerkev Srca Jezusovega, Hunter St., Hamilton, ob šestih zvečer. Pred mašo prilika za spoved. Po maši običajna čajanka.

NASE PROŠČENJE bi morali slaviti na prvo oktobrsko nedeljo. Ker pa imamo teden prej pri Sv. Rafaelu **SVETO BIRMO** — na nedeljo 28. septembra — homo kar oboje združili v eno slovesnost, ki bo imela ob škofovem obisku in podelitvi zakramenta potrjenja še globlji pomen. Nekaj nad trideset fantov in deklet bo birmanih med glavno mašo ob 9:30. Med nami bo sydneyški pomožni škof Beda Heather, ki je škof zunanjega zapadnega dela velikega Sydneya. - V četrtek, petek in na soboto pred to nedeljo bomo imeli posebno **TRIDNEVNICO** na čast Sv. Duhu. Namenjena bo birmancem kot njihova neposredna priprava, pa tudi njihovim staršem in botrom in nam vsem, da bi se znova osvestili našega poklicanja k sveti veri.

Molimo, da bi naši birmanci prejeli zakrament potrjenja z veliko resnostjo in bi po njem zaživel pristno krščansko življenje. Znova polagam na srce staršem, naj poskrbe, da bo njihov birmanec imel vselej možnost rednega prejemanja zakramentov, združeno seveda z živim zgledom staršev.

MESEC ROŽNEGA VENCA je pred vratmi. Cerkev nam priporoča, da se oklenemo te molitve kot rešilne vrvi pred moralnim svetovnim poginom. Saj s strahom opazujemo, kako svet trdovratno zavrača božje zapovedi in se oklepa uživanja. Resitve išče v materialnih dobrinah, zanemarija pa duha. - Pri Sv. Rafaelu bomo opravljali rožnovensko molitev vsak torek skupaj z večerno mašo ob sedmih. Prvič bo ta pobožnost na praznik Rožnovenske Matere božje (torek 7. oktobra), zatem vse naslednje torke. Bojim se, da ne bo kaj prida obiska, ker je pač polno vzrokov, opravičljivih in še več neopravičljivih. A tudi maloštevilni navzoči bomo imeli zavest, da kjer sta dva ali so trije zbrani v Jezusovem imenu, tam je On sredi med njimi. Seveda pa bo imel rožni venec poseben poudarek pri našem oktobrskem romanju — na nedeljo 26. oktobra ob treh popoldne pri znani lurški votlini v Earlowoodu, kjer smo se zbrali letos že k majski pobožnosti.

PRI TEM ROMANJU bomo v svoje prošnje k lurški Materi božji vključili našo celokupno izseljensko družino po znanem izreku: **VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE!** Po krvi Kristusovi smo si bratje in sestre in kot

taki moramo imeti skrb eden za drugega. In prositi imamo zelo veliko. Le ozrimo se okrog sebe, pa bomo videli naše družine, ki jih tarejo alkoholizem, razdvojenost, prepiri in že celo mamila... kjer se namesto molitve glasi kletvina in zmerjanje... Rešitev je samo pri Bogu. Komur je kaj na tem, da se ohranimo krščanski narod, bo gotovo prišel v Earlwood k naši skupni molitvi. Izpred naše cerkve bo odpeljal poseben avtobus ob eni uri popoldan.

DRUGA DOBRODELNA VEČERJA za naš gradbeni sklad dvorane je na sporedu za soboto 8. novembra v isti dvorani v Blacktownu, kjer je bila prva ob koncu julija: St. Raphael Centre, Lot 27 Reservoir Rd. (blizu Kurrajong Cr., nasproti župne cerkve sv. Mihaela, South Blacktown). To omenjam že zdaj, da rezervirate večer za našo dobrodelno prireditev.

JUBILANTKA sestra Ksaverija se iskreno zahvaljuje vsem rojakom, ki so se je spomnili ob njenem zlatega redovnem jubileju. Praznovali smo ga na nedeljo 24. avgusta z lepo slovesnostjo. Sestra je bila vesela vsake pozornosti in se bo dobrotnikov rada spominjala v svojih dnevni molitvah.

Jubilantko so počastile s prisotnostjo tri sestre iz Melbourn in tri hrvatske sestre iz Liverpoola. Prepeval pa je mladinski pevski zbor.

WALKATHON '80 je za nami. Nedelja 24. avgusta je bila za udeležence prav prijeten dan. Nekaj nad petdeset in raznih starosti jih je sodelovalo pri hoji. Nekateri so imeli komaj sedem let, drugi blizu petdeset. Doprinos Walkathona k gradbenemu skladu je bil blizu \$2.700.— vendar bo številka še višja, ko bomo prejeli vse nabiralne pole. Več o tem boste brali lahko v prihodnjem "Rafaelu", ki bo izšel v septembru. Tu naj izrečem iskreno zahvalo vsem udeležencem, tako sponzorjem kakor hodačem in tekačem.

PIKNIK, ki je bil na dan Walkathona, je bil v znamenju "likofa" betonske plošče za pod dvorane in odra. Saj to je važen dosežek, ki ga je vredno praznovati. Udeležba na pikniku je bila zares številna — uporabiti smo morali vse stole in mize in mizice, da smo lahko vse zadovoljili (če smo jih?). Čisti dobiček je bil \$734.— in iskrena zahvala vsem, ki ste pomagali z delom, pripravami in postrežbo, udeležbo in s pripevki hrane, peciva ipd.

MESEČNI PRISPEVKI — nabirka za naš gradbeni sklad v posebnih kuvertah ali s kuponi, ki so bili objavljeni v junijskem "Rafaelu", počasi a stalno prihajajo. Nekateri jih oddajajo osebno pri darovniški nabirki, drugi jih pošiljajo po pošti. Vsem sem hvaležen za razumevanje. Dobrotnikov se redno spominjamo pri sveti maši in v naših molitvah. Večkrat je zanje v naši cerkvi tudi sveta maša. Vztrajajmo pri naših skupnih naporih, da pridemo čim prej do tako potrebnih prostorov, ki nam jih bo nudila zgradba. Bog daj, da bi pristopili k sodelovanju tudi tisti, ki

še stoje ob strani! A kolikokrat tudi taki, ki ob kaki priliki rečejo, da "nimajo s Slovenci nič opraviti", le morajo iskati to ali ono uslugo. Takrat je marsikomu nerodno, da ni dal svojega deleža skupnosti, ko je njegovo pomoč potrebovala...

NOVE ORGLE v naši cerkvi že nekaj mesecev igrajo in prijetno spremljajo petje pri službah božjih. Ko jih poslušam, se mi zdi, da bodo šele takrat najlepše zaigrale, ko bodo tudi dokončno plačane. Na njih je že dva tisoč dolarjev dolga. Izdatni vsoti sta zanje darovala Dr. Mihael Colja in pa Dušan Lajovic, dr. Colja pa je tudi pobudnik in začetnik nabiralne akcije.

SESTRA MARIJA se je oglasila iz domovine. Piše, da je na soboto 9. avgusta napravila večne obljube. Slovesnost je bila v romarski cerkvi sv. Križa pri Dravograd (Dravograd) in so se je poleg številnih vernikov udeležili štiri duhovniki in nad trideset sester. Sestri Mariji čestitamo in ji bomo radi ustregli, ko se nam vsem priporoča v molitev.

SESTRA HILARIJA je dobrodošla v Sydneyu. Že jo poznamo, saj je bila tu skoro eno leto (1974). Sedaj je zopet med nami, da pomaga ostalima dvema sestram. Dela je čez glavo ob sporedu tako številnih dejavnosti. Melbournskim sestram lepa hvala, da so nam jo odstopile. Vem, da jo bodo proglašale.

NOV GROB. — V sredo, 12. avgusta je na svojem domu v Bass Hill, N.S.W., nenadoma umrla **DOROTHY BRESKON**, v starosti komaj 25 let. Rojena je bila v Rieti, Italija, dne 27. septembra 1954 kot hčerka Rudolfa in Katice r. Spolar (oba sta po rodu iz Borjane pri Kobaridu). Družina je prišla v Avstralijo leta 1956. Nastanila se je v kraju Scone, N.S.W., pred osmini leti pa se je preselila v Sydney. Dorothy je končala gimnazijo še v Scone in je bila zaposlena kot tajnica.

Mašo zadušnico, ki je bila obenem praznična maša Marijinega vnebovzetja, smo opravili 15. avgusta pri Sv. Rafaelu, nato je sledil pogreb na liverpoolsko pokopališče. Iskreno sožalje staršem hčerke — edinke, pokojnica pa naj počiva v božjem miru!

Vabljeni ste na

OKTOBRSKO

ROMANJE

Pridite! LURŠKA MARIJA
v Earlwoodu vas vabi!

F. GRIVŠKI:

V O Z N I K I P O V E S T

(14)

«Ne vem. Zdi se mi, da se šele sedaj začenja. Maščeval se bo nad tabo, nad očetom in nad mano.»

«Naj se le! Saj ni moglo več tako naprej. Da bi le tebi ne škodil.»

«Meni?» Zasmel se je trpko. «Kako naj mi pa še škodi? Vse mi je vzela, zlodej! Vožnja in zaslužek, veselje do zemlje in do življenja. Škoda, da ga nisem ubil! — V tretje gre rado!» Tilka se je zgrozila. Zavedela se je velike krivde in vzdihnila: «Tudi meni ni več do življenja!» Zavila sta po stezi za vasjo. V zvoniku je bila polnoč. Pod hišami se je ustavil.

«Tukaj sem ga prvič napadel. Žal mi je, da sem ga zgrešil. Vse to bi ne bilo prišlo. Vi vsi pa ste obsodili Nikota!» Ob tem imenu je Tilka zajokala. «Pisal mi je. Po tebi vprašuje. Silno hudo mu je, da ga obsojaš radi Elze. Vse te zanke je nastavljal polir. Lump je lagal, da bi te laže prevaril.» Dekle se je zgrabilo za prsi. Grozotna bolelost ji je stisnila srce. Pred očmi ji je vstal oni večer, ko je odhajal sam in zapuščen. Rada bi vprašala, kje je, kako se mu godi, pa si ni upala.

Pred znamenjem sta se poslovila. Obljubil je, da ji prinese pismo. Previdno je odprla vežna vrata in prisluhnila. V kuhinji je preklinjal oče. Tolkel je z roko po mizi. Mati je jokala v kotu.

«Vse mi je uničila ta lajdra! Z motorjem se je pripeljal polir k Ludviku in vprico vseh me je nahrulil: Le pojdi, stari, in poglej svojo hčer, kako leži v travi in se valja ob sosedovem sinu! Prokleta golazen! Od jutri naprej izgubiš vožnjo. Kar lepo sprezi oba konja, da bosta jahala na njih tvoja hči vlačuga in tvoj sosed ubijalec. — Kri mi je zavrela po žilah. Vstal sem in zamahnil z roko. Z Ludvikom sta me pograbila in vrgla skozi vrata. Za mano se je smejala Elza. Objel jo je in vlekel v hišo. Ludvik se je pa zakrohotal na praču: Lahko noč, Gregor! Vreme se obrača. Boš pa spet gnoj vozil, saj ga imaš dovolj v hlevu in v hiši. Kar pridno kidaš in vozi. Ha, ha!»

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU:

\$20.- Danilo Dekleva, Jožefina Hvala, Janja Sluga; \$15.- Julij Pretnar, Jože Komidar; \$11.- Stanko Vatovec; \$10.- Jože Tomažič, Tomaž Možina, Vlado Boelckey; \$7.- Jožef Gojak; \$6.- Edvard Persič; \$5.- Peter Bizjan, Marjan Potočnik, Berta Žele, Maks Furlan, Lojzka Jug, Roman Čupuš, Frančiška Klun, Zdenko Tušek; \$4.- Anton Verderber; \$3.- Bojan Dubrovič, Marija Radič; \$2.- Janez Burgar, Stanko Kolar, Olga Mezinec; \$1.- Ivan Fatur, Edvard Žvab, Justina Miklavec, Karla Trwrdy, Angel Bajt, Peter Tomšič.

SKLAD ZA VIETNAMSKE

BEGUNCE:

\$20.- N.N.; \$5.- Jože Tomažič, Ivana Boelckey. \$10.- Roman Čepuš;

NAŠIM POSINOVLJENIM

MISIJONARJEM,

TOGO, AFRIKA:

\$10.- N.N.; \$4.- Ivana Berginc.

Dobrotnikom Bog povrni!

RAD BI SE OPROSTITIL, da je ta številka tako pozna. Pri najboljši volji z moje strani je prišel zastoj v tiskarni: okvara stroja, obenem pa še novo in neizkušeno osebje. Da jim je slovenski jezik španska vas, mi menda ni treba posebej omenjati. Zaradi preobilice tiskovnih napak so šli članki še enkrat skozi stroj, pa vseh pogrešk niti nisem popravil (delitev besed na primer). Boste že oprostili, kajne?

Prihodnja številka bo dvojna: za mesec oktober in november skupaj. Izšla bo — upam — proti koncu oktobra. Po številu strani topot najbrž ne bo večja kot običajna mesečna izdaja, da vsaj s tem zamašim eno izmed luknjic finančnih problemov. Upam, da naročniki to razumejo in upoštevajo.

Urednik

Ogromna bela stena. Zgoraj se je že začela luščiti. Močna sončna luč jo dela le še bolj pusto.

V steni eno samo okno. V oknu en sam človek.

Resnica ali samo podoba?

Oboje, podoba in resnica, podoba resnice, fotografija resnice.

Samota. Ena najstrašnejših boleznih današnjih dni.

Zdravilo proti njej?

Toplota, človeška toplota. Samo to. Nič drugega ne pomaga.

Mogoče stoji tudi blizu vas taka prazna stena. Z enim samim oknom. Z enim samim človekom v oknu.

Ali ste zmožni temu človeku ponuditi toploto?

Zagrabil je bič in tolkel ž njim ob tla. Na prag je stopila Tilka. Ko jo je zagledal, je skočil pokoncu kakor gad in rjul na ves glas: «Ven iz hiše, lajdra nesramna! Vse si nam razdejala, sama sramota je v tebi! Kod se vlačiš? Hiši si ukradla čast, očetu zaslužek, materi zdravje! Ven se spravi, da te nikdar več ne bom videl!»

Zamahnil je z bičem in tolkel po Tilki, da se je zvila na tla. Mati je skočila k hčerki in dvigala roke. Tudi po njenem hrbtu je žvižgal bič.

Tedaj pa se je bliskovito pognalo deklo na kvišku. Zakadila se je v očeta in ga zgrabila za roko. Oči so ji divje žarele, ustnice so trepetale in pod očesom ji je tekla kri.

«Nehajte! Matere ne boste topli! Mene ubijte, če hočete, mamu pustite!» Gregor je obstal kakor kamenit. Roka mu je omahnila.

Srepe oči je uprl v Tilko in zasikal: «Pocestna si!» Ponosno se je vzravnila in izbruhnila: «Oče, ki hčer prodaja za cesto, nima pravice psovati!»

«Kdo te prodaja?»

«Vi!»

«Komu?»

«Polirju ste me hoteli prodati — za denar!»

«Lažeš — sama si se prodala!»

«Jaz ne! Nisem naprodaj, tudi za vašo vožnjo ne!»

«In kaj je s polirjem?»

«Konec!»

Vrgel je bič v kot in molče odšel v izbo. Tilka je dvignila mater, ki je ihtele sklepala roke. Objela jo je in poljubila.

«Kako je s teboj, otrok moj!» je vprašala vsa v solzah.

«Dobro, mama! Ostala sem vaša!»

«Hvala Bogu in Materi božji!»

Starka je prekrizala Tilko na čelo in ji obrisala krvave kaplje, ki so ji drsele po licu.

*

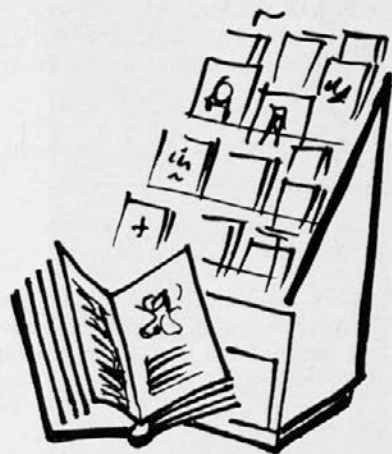
List se je nagloma obrnil. Življenje je pisalo novo stran, umazano in podlo, da se je zagabilo vsem vaščanom. Polir se je spet udomačil pri Ludviku. Oklenil se je Elze, ki mu je bilo uslužna. Krčmar je pustil vse, samo da je prišel spet do zaslužka. Zmenila sta se s polirjem, da mu prepusti vso vožnjo. Skupaj sta šla v mesto in kupila velik tovorni avto. Polir je dobil šoferja, ki je vozil pesek iz jam. Kmetje so se umaknili iz gostilne in kleli. Vsi vozniki so izgubili vožnjo. Prodali so konje in zapeljali vozove v kolnice, kjer so stali kot zaprašeni spomini na one čase, ko je vriskala cesta. Nekateri gospodarji so se spet približali zemlji. Ta preobrat je najbolj v živo zašel Gregorja. Sosedje so mu skoro privoščili, da je bil odrinjen od vožnje. Zamišljen in potrj je taval iz kolnice v hlev. Hodil je okrog njiv, pa se ni dotaknil nobenega dela. Najrajši se je zgubil v gmajno in zavlil k peskarjem. Na golih gričih je gledal na belo cesto, ki se je vila ob rebru. Nikdar

ni zavil v gostilno in celo k maši ni več hodil, dasi ga je žena lepo prosila ter mu prigovarjala. Kadar je slišal hupati Ludvikov avto, je povsili glavo in zaklel.

Tilka je morala prestati največ bridkosti. Polirja ni bilo več k hiši. Dekleta so se nasmihala in škodoželjno zrla za njo. «Sedaj pa ima svilene nogavice in prozorne jopice! Naj obesi čevljičke za svoje skuštrane lase! Ne bo se več vlačila z motorjem!» Zavist je mešala jezike, da so sikali najbolj neverjetne vesti o Gregorjevi «gospodični». Posebno so se v obrekovanju izkazale pevke. Tilka je čutila zasmehljive poglede. Umaknila se je ljudem in z materjo hodila na njive. Najrajše se je mudila na vrtu. Pismo, ki ga ji je pokazal Petrov Janez, je dvakrat prečitala. Uvidela je, da je fantu storila veliko krivico. Posebno jo je razveselil pozdrav, ki ga je izročil Niko. Rada bi se mu zahvalila, toda Janez ji ni hotel dati naslova; tako mu je naročil Niko.

Ob vznožju peščenega hriba koncem vasi sta se stiskali dve revni bajti. Neometani zidovi so nosili razdrapano streho z razbitimi korci. Okna so bila ubita in zamašena s kunjami. Stare trte so spletale polomljen latnik, pod katerim je stala lesena klop. Roji muh so se podili po gnojišču, kjer so brskale kokoši in nekaj piščancev. Pred bajtama pa je tekla krasna, široka cesta ob prašnem grmu, ki je skrival revščino ubornih hiš.

V prvi hiši je stanoval peskar Fortunat s svojo hčerjo Erno in petletnim vnukom Nejčkom. Okrog šestdeset jih je nosil na hrbtu Fortunat, pa se mu še ni uklonil tilnik. Suh je bil kot dren in močan, da je kar z rokama privzdignil navrhani tesarski koš. Pozno se je oženil in že po enem letu postal vdovec z malo Erno. Dajali so mu težka dela za majhen denar. Bil je nosač pri županu, delavec na žagi in zadnja leta peskar na cesti. V kamnitih votlinah je lomil kamen. Nekdaj mu je mina sprožila kamen, ki mu je izbil desno oko in močno poškodoval levega. Ker je slabo videl, so ga poslali najprej v jame, kjer je tolkel kamenje. Na enonožnem stolu je sedel in udarjal po kamenih, da so

NOVE KNJIGE!

HVALIMO GOSPODA — zbirka ljudskih cerkvenih pesmi v obliki molitvenika. 527 pesmi z notami z dodatkom molitev. — Cena \$5.- (Ista pesmarica v skrajšani obliki, ponatisnjena v Avstraliji, za ceno dveh dolarjev).

POLITIKA IN DUHOVNIK — Domače pisana avtobiografija, ki jo je izdal Msgr. Ignacij Kunstelj. — Cena \$2.-

ZGODBE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ — Knjigo je napisal Frank Bükvič in je izšla pri SKA v Argentini. Cena \$6.-

Dr. J. KOCE, 72 Essex Rd., Surrey Hills, Vic. 3127. — Tel. 836 3862

(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. Imam v vseh večjih mestih Evrope in Amerike ne samo poslovne ampak tudi prijateljske zveze.

**TOUR WORLD INTERNATIONAL, 155 Collins Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 654 1233, Consultant Dr. J. KOCE**

Če po telefonu ne dobite dr. Koceta, vprašajte za Marijo!

PERO IN ČAS II — Izbor iz pisanja Mirka Javornika od 1927 do 1977. Knjiga je izšla v založbi Tabor, ima 529 strani. — Cena \$15.-

Če knjigo naročite po pošti, poštnina v ceni ni vključena.

Na razpolago imamo še par izvodov letošnjih **goriških mohorjevih knjig**. Cena zbirke štirih knjig \$13.-

P. Janez Tretjak O.F.M.,
32 Holden Street,
HINDMARSH, S.A. 5007
Telefon: (08) 46 5733

V ČASU, ko ni bilo iz Adelaide poročil v listu MISLI, se je pri nas marsikaj napravilo in spremenilo. Že dober mesec in pol je tega, kar je patra Filipa Ferjana zamenjal novi izseljenski duhovnik. Prvo sporočilo o odhodu p. Filipa je prinesel adelaidski pomožni škof Philip Kennedy, ko je 20. julija v našem verskem središču birmoval. Zahvalil se je odhajajočemu v imenu adelaidskega nadškofa in duhovščine. Posebej je poudaril zavzetost in zasluge, ki jih ima p. Filip za Slovenski misijon v Adelaidi in s tem za adelaidsko nadškofijo.

Dne 27. julija se je p. Filip poslovil od slovenskih vernikov. V cerkvi se mu je v imenu vseh zahvalil g. dr. Stanislav Frank za vso požrtvovalnost in napore, ki jih je vložil pri urejanju cerkvenih zadev in Gregorčičevega doma. Ob koncu maše pa se je pater zahvalil za vso pomoč in prosil, da drug drugemu odpustimo, kar je bilo narobe. Marsikatero oko je postalo solzno ob zavesti, da je pater storil veliko dobrega. Bog mu je dal talente, katere je s pridom uporabljal. Dne 28. julija smo se od njega poslovili na letališču, od koder je preko Sydneya odletel v Chicago.

Imeli smo birmo

Na to slovesnost smo se pripravili s tridnevnicco, katero sta vodila dva duhovnika: Fr. Foote za otroke, p.

se drobili kakor sol. Z roko je tipal in preizkušal gruč, če ni predebel. Največ je natolkel in najbolj pravšne koše je nadrobil, zato ga je polir upošteval kot delavca. Ni ga pa mogel trpeti kot človeka. Fortunat je bil ostrega jezika. Kar je nosil v duši, to je stresel na jezik in vrgel ven, naj je zadelo tako ali tako. Gospode ni mogel videti. Pijavke jim je pravil, z lenuhi jih je zmerjal in niti župnika ni pozdravljal. Očitani so mu, da zavaja fante. Vsak večer so se zbirali pred njegovo bajto, posedali po ograji in kadili. Kadar jim je tobak pošel, so poklicali Nejčka in ga poslali v trafiko. Dečko je bil star pet let. Pomanjkanje se mu je poznalo na obleki in obrazu. Nosil je kratke hlače na oprtnici, ki mu je visela počez in mu zajedala desno ramo.

(Dalje prih.)

Janez za odrasle. Na nedeljo zvečer (20. julija) je pomožni škof Kennedy podelil zakrament desetim slovenskim otrokom. Po končani maši smo vsi skupaj v dvorani imeli prisrčen agape. Po prijaznem in kar razigranem obrazu škofa smo vsi videli, da se je med nami dobro počutil. Res kot pastir med svojo čredo.

Očetovski dan

Na prvo septembrsko nedeljo smo ga praznovali. Ob tej priliki je med mašo prepeval mladinski zbor. Ob koncu bogoslužja pa je mladina pripravila kratek spored očetom v znamenje hvaležnosti in spoštovanja.

Verouk

Za prvoobhajance imamo verouk vsako soboto ob drugi uri popoldne. Ob četrtek ob šestih zvečer pa je pouk za tiste, ki so že bili pri prvem obhajilu.

Danes mladi niso zadovoljni samo z znanjem, ki jim ga nudijo šole. Iščejo razna pota k sreči, zadovoljstvu in notranjem miru. K temu jim lahko pomagajo razmišljanja in iskanja s pomočjo duhovnika, ki bodo mlade vodila do poglobitve znanja in vere. Zato se bomo enkrat na mesec srečavali, iskali skupno pot ter z medsebojno pomočjo in molitvijo odkrivali Boga.

Duhovna obnova

Ob delavnikih je maša v naši cerkvi ob sedmih zvečer, ob sobotah pa je zvečer nedeljska maša ob pol osmih. Ob nedeljah imamo mašo ob pol desetih dopoldne, vsako tretjo nedeljo v mesecu pa je poleg te še maša ob petih popoldne. Na zapovedane praznike imamo večerno mašo ob pol osmih. Na vsak prvi petek in na prvo soboto je po maši pobožnost v čast Srcu Jezusovemu oz. Srcu Marijinemu. Za spravo z Bogom je spovednik na razpolago pol ure pred sveto mašo.

Gregorčičev dom počitka

Končno je dobil svojo pravo podobo. Vse je urejeno in pripravljeno za tiste ostarele Slovence, ki bi želeli preživeti jesen življenja v miru in vsej oskrbi. Na željo bomo dali z veseljem potrebne informacije. Dobrodošli!

P. JANEZ

V TEMNI čumnati sumljivo nagnjene kočice, zbite iz blata, smo našli dvainsedemdesetletno Magdo v vse prej kot zavidljivem položaju. Drobna ženica, ki se je po štiridesetih letih vrnila iz Argentine v rodni kraj, se je pred nasilnim sinom in surovo snaho v bojazni za življenje zatekla k sosedom. Pod lastno streho, ki so jo domači zgradili z njenim prigaranim denarjem, za izčrpano starko ni prostora.

Izza dragocenih očal, ki jih je dobila Magda pred odhodom iz Buenos Airesa od zdravnika za dolgoletno vestno službovanje, proseče gledajo drobne oči starke. Ne zmorejo več solza, iz zgubanih ust pa diha ena sama prošnja: "Pomagajte mi, pomagajte mi proč, kamorkoli proč iz tega groznega kraja!"

"Še vrab bi se usmilil uboge ženske, saj ji strežejo celo po življenju!" govori moški glas v kotu temne izbe.

Domačini se zgražajo zaradi nasilja starkinega sina in snahe. Vendar ni v vasi nikogar, ki se ne bi bal njune maščevalnosti. Ne bi bilo prvič, da bi pod vplivom alkohola v surovežu zavrelo.

"Ženica, ki dobiva vsak drug mesec iz Argentine 570 dinarjev pokojnine, bi šla rada v kak dom ali h kaki dobri družini," se poteguje zvečine revna srenja za usmiljenja vredno bitje.

"Zakaj se ne obrnete na občino, oziroma na tamkajšnjo socialno službo, ki je v takih primerih dolžna pomagati?" jih vprašamo.

Ljudje so zmajali z rameni in nekdo je pripomnil, da se v tem odročnem kraju ne razumejo na take stvari, pa tudi bojijo se.

Morda je res bolje, da se ni nihče obrnil na odgovornega človeka na občini, saj se ga je res vredno bati. Takole smo se pogovarjali po telefonu z načelnikom oddelka za družbene službe:

"V vasi tej in tej nujno potrebuje pomoč socialne službe starka, ki se je vrnila iz Argentine. Sin jo je vrgel čez prag in grozi ji najhujše..."

Odgovor: "Čujte vi, za take primere so tu sod-

Zgodba iz domovine

Našli smo jo
v slovenskem
dnevnem časopisu.

ni organi in milica. Nanje se obrnite, mi nimamo ljudi za tak posel!"

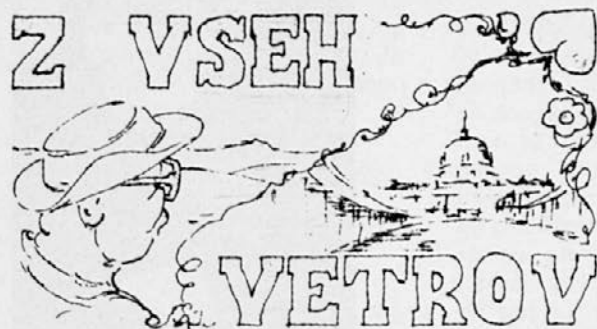
"Toda ženska je v takem položaju, da nujno potrebuje pomoč in prosi, naj jo obišče socialna delavka," vztrajamo.

Odgovor: "Ne nervirajte me! Povedal sem vam, da se obrnite na sodišče. Po republiških normativih bi morali imeti sedem ljudi v socialni službi, imamo pa samo tri..." je prekinil telefonski pogovor načelnik oddelka družbene službe v občini, kjer pereča socialna vprašanja zahtevajo vse prej kot pa človeka, ki se sklicuje na republiške normative.

Socialne delavke kljub ponovnim pozivom še do danes ni bilo blizu...

**MOGEL BI SI MISLITI ČLOVEKA,
KI ZROČ DOLI NA ZEMLJO
TRDI, DA BOGA NI;
NE GRE PA V GLAVO MI,
DA KDO PROTI NEBU GLEDA
IN BOGA TAJI.**

(Abraham Lincoln)

UGRABITVE in druge teroristične akcije so se po svetu v komaj desetih letih podvanjsterile, beremo v poročilu. Leta 1970 jih je bilo 293, lani pa že kar 3549, tako "napredni" smo postali na tem božjem svetu. Več kot polovica tega se je zgodilo v Evropi. Samo z odkupninami so teroristi nabrali v tem času nad 150 milijonov dolarjev.

Lahko se v strahu sprašujemo, kam vse to vodi. Ves svet postaja iz leta v leto hujša razbojniška jama. In nikogar ni, ki bi znal temu razvoju prekrižati pot...

POLJSKI bivši ministrski predsednik in tajnik komunistične stranke Edward Gierk je ob priliki poljske stavke veliko povedal, ko je dejal: "...Socialistični sistem je smisel države. Je faktor miru v Evropi. Samo socialistična Poljska more biti svobodna in neodvisna v nedotakljivih mejah..." Z drugo besedo: Poljska mora biti komunistična, ali pa jo bo Sovjetska zveza enostavno priključila. Svetovni mir je odvisen od komunistične Poljske, saj Sovjetska zveza potrebuje vdano Poljsko kot ščit, ki naj jo brani pred silami zahodnih zaveznikov. Moskva ne bi nikoli dovolila, da bi Poljska postala svobodna...

Je pa morala vlada popustiti stavkajočim delavcem in jim obljubiti vse, kar so zahtevali. Zahtevali pa so dvajset odstotno povišico plač, nato pa tudi, da se postavi spomenik delavcem, padlim v stavkah leta 1970. Končno so predložili še celo polo zahtev, v katerih od vlade terjajo svobodne sindikate, odpravo cenzure, dostop vseh verstev do obveščevalnih sredstev, osvoboditev političnih zapornikov, pravico do stavke itd...

Poljski delavski upor je bil vsekakor velik uspeh.

Mimo izključno gospodarskih oz. socialnih zahtev je prešel na politično polje in zahteval izboljšanje narodnega položaja. Stavke so se razširile iz tovarne v tovarno, iz mesta v mesto, prešle v Gdansk v velike ladjedelnice in se razlile po vsej obali Baltijskega morja. Delavski narod je pokazal enotnost, ki je preplašila vlado in je gotovo dala misliti tudi Sovjetom.

NAJSTAREJŠA Avstralka je obhajala 2. septembra letos rojstni dan: na torti ni bilo svečk števila njenih let, ker bi zanje zmanjkalo prostora. Pač pa se je lesketala številka 111. Nekaj mesecev tega je od Guinness Book of Records prejela diplomu, da je dosegla na peti celini starostni rekord.

Janey Piercy je bila rojena leta 1869 na farmi v Bermagui, ob južni obali N.S.W. Njenih enajst bratov in sester že krije zemlja, tudi moža je pokopala že pred petdesetimi leti. Ob rojstnem olnevu pa je imela okrog sebe pet svojih otrok — v starosti od 71 do 82 let — in kopico vnukov, pravnukov in prapravnukov.

Visoka jubilatka preživlja svojo starost v nekem domu ostarelih v Sydneyu in je še kar čila. "Le zakaj hoče vsakdo vedeti za mojo starost? Tudi jaz nikogar ne sprašujem, koliko ima let..." se je hudovala. Svoja visoka leta pa pripisuje redilni hrani, svežemu zraku in temu, da je kot dekle veliko preplesala. Hm!...

NOGOMETNA KORUPCIJA v Beogradu presega vse športne meje, pravi poročilo. Športniki in občani Kragujevca se pritožujejo, da bi moral biti njihov Radnički klub po vseh pravilih v prvi ligi, ne pa oficirski klub Beograd. Obtožujejo Nogometno zvezo Jugoslavije, ki je najprej napravila eno odločitev, potem pa jo razveljavila in določila novega člana. Mnogi zahtevajo, da se postavi funkcionarje na družbenopolitično in disciplinsko odgovornost. In ker so ti funkcionarji tudi visoki politični in gospodarski veljaki, se lahko brez ozira na izid upravičeno postavlja vprašanje — dvojne morale.

"CERKEV V STISKI" je ustanova, ki ima svoj sedež v Königsteinu pri Frankfurtu v Nemčiji. Letos je opozorila svet na žalostno obletnico. Mineva namreč trideset let, kar je komunistični režim na Češkoslovaškem razpustil redovne družine. Tedaj je policija zasegla 226 moskih redovnih hiš in odpeljala okoli 1.900 redovnikov na prisilno delo. Kasneje istega leta 1950

Za poslednji izkaz spoštovanja in časti

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

so zasegli še 720 hiš ženskih redovnih skupnosti in nasilno premestili 10.600 redovnic v razna državna proizvodna podjetja. Res žalostni jubilej, ki ga svobodni svet ne bi smel pozabiti! Pa je to le delček preganjanja Cerkve.

KAM GREMO? se človek sprašuje ob atentatu, ki se je v začetku avgusta pridružil ostalim množičnim zločinom. V Bologni je na železniški postaji eksplodirala bomba, ki je uničila 76 nedolžnih življenj. Za storilce sumničijo neofašiste. Dogodek je prinesel preplah, groze in zgražanje nad zločinom, ki mu človeška pamet ne najde razloga. Žal je nasilja po svetu vedno več in več ter vedno manj varnosti med mirnim prebivalstvom. Tudi če najdejo zločince — nihče ne bo vrnil življenja mrtvim in združil razbite družine...

* DJILAS, v času revolucije in v prvih letih po vojni Titova desna roka, si zdaj nakopava tudi že srd in maščevanje sedanjih jugoslovanskih mogotcev. Zaradi ponovnih intervjujev za inozemske časopise in revije, pa nemara tudi zaradi svoje pravkar izšle knjige "Kako naj bi se ravnalo", ki jo je dala na trg v nemščini ("Wie man nicht handeln sollte") dunajska založba Molden. V njej Djilas stvarno, a nezanešenjaško in ne sovrazno, dosledno podira podobo Tita-malika. Kos za kosom ruši mit z visoko in skrbno zgrajenega podnožja, na katerega se oslanjajo dediči pri utrjevanju lastnega gospostva.

Po Djilasu je najprej udarila beograjska "Pravda", nato tudi tednik "Nin" in ostali časopisi. Na dan borcev je na zborovanju v Žužemberku zavihtel kopje tudi Stane Dolanc in napadel jugoslovanske disidente, četudi Djilasa osebno ni imenoval.

Djilas je bil vso revolucijo brezobziren revolucionar visokih partijskih položajev in je danes kljub oporečnosti vztrajen komunist. Zaradi svoje kritike sovjetskega in Titovega režima je že petkratni kaznenec s skupno devet let zapora. Njegove izjave imajo vsekakor težo, ki jugoslovanskim komunističnim veljakom ni pogodu. Strah ima res velike oči!...

MED PETIMI osebami, ki jih je papež razglasil za blažene v juniju, je tudi indijansko dekle **Kateri Tekakwitha** iz rodu Irokezov. Okrog sto Indijancev njenege rodu je v svojih značilnih indijanskih nošah prisostvovalo slovesnosti. Ob tej priliki so svetemu očetu poklonili tudi kalumet-pipo miru.

ZANIMIVA je ugotovitev filatelista, da je v letih 1969-1980 kar 115 držav izdalo znamke z Marijino podobo. Te znamke so izšle v 564 serijah in so prikazale 1.640 raznih motivov.

OLIMPIJSKE IGRE v Moskvi so bile organizacijsko odlično izvedene. Zato pa je tudi številka stroškov kaj visoka: za pripravo in izvedbo so izdali sovjeti okoli 9000 milijonov dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in brave MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo različno vsakovrstno postrežbo in številne slovenske pijače.

Tudi Vam bo vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

KOTIČEK

POSTA

naših mladih

OČETOVA NAGAJIVKA

"KAM, OČKA, ZDAJ JE SONČEK
IZGINIL KOT BALONČEK?"

— ZA GORO JE ŠEL SPAT
TJA V SVOJ KRISTALNI GRAD.

"KAKO PA MORE SPATI
OB SVOJI LUČKI ZLATI?"

— ZAZIBLJE NOČ GA V SANJE,
A KO SPET NOVI DAN JE,
POGLEDA NA TA SVET,
ČE ŠE ŽIVI NAŠ DED.
VESELO SE ZASMEJE,
KO PTIČEK DROBNI Z VEJE
MU PESNI MILE SVOJE
V POZDRAV LEPO ZAPOJE.

"IN KAJ STORI POTE?"

— POTE, AHA, ŽE VEM!
POTE PA ŠE SEVEDA
SKOZ OKENCE POGLEDA
NA POSTELJICO BELO
IN VZKLIKNE NEVESELO:
"HEJ, VSTANI ŽE, ZASPANČEK,
TI LENI, LENI JANČEK!"

MIRKO KUNČIČ

Dragi striček! — Bom še jaz nekaj napisal, saj se še nisem nikoli oglašil. Povedati moram, da z mamó vedno bereva Kotiček, pesmice se pa učim na pamet.

Tudi mi smo bili na koncertu v Kew. Bilo je zelo lepo. Jaz kaj takega še nisem videl, ker živimo na deželi in ne pridemo velikokrat v mesto. Če bi živeli v Melbournu, bi tudi jaz rad plesal in pel. Kako srečni so slovenski otroci v mestu!

Če prideš kdaj v naš kraj, se pa oglasi pri nas! — Tvoj Johnny Reven, 13 let, Shepparton, Vic.

IT'S
IN
EVERY
SLOVENIAN

DRAGI OTROCI!

Po dolgem času gremo tokrat v Adelaido, da dodamo novo sliko v našo galerijo mladih ter povemo, koga predstavlja. HELENA RANT bi morali zapisati pod njo, isto ime pa berete tudi pod pismom, ki je objavljeno v rubriki Križem avstralske Slovenije. Kar korajžno piše po slovensko, četudi je rojena tukaj v Adelaidi. Zato je na našo prošnjo tudi k sliki kar sama nekaj napisala. Tole nam je povedala o sebi:

Rojena sem leta 1961 kot prvorojenka Petra Ranta, doma iz Ljubljane, in Anice r.Žagar, doma iz Prezida. Naša družina živi v Reynelli, nekaj milj iz Adelaide. Kraj je znan po vinski trti in seveda kapljici, ki jo prešajo iz grozdja. V tem mestu sem obiskovala osnovno šolo, nato nadaljevala na Morphett Vale High School in maturirala. Potem sem bila sprejeta na Flinders University of S.A., kjer upam dobiti Bachelor of Science diplomu. Že drugo leto študiram biologijo. Po končanem študiju bom dobila zaposlitev v kaki bolnišnici kot biokemist.

Redno hodim v slovensko šolo, kjer se sama izpopolnjam v slovenščini, obenem pa tudi pomagam učiti naše male Slovence, ki imajo veselje do materinskega jezika. V svojem prostem času pa se udeležujem tudi pri Ethnic Communities Council of S.A., kjer lahko pomagam našim ljudem, pa tudi mnogim drugim. Obenem se pri tem vedno naučim kaj novega, kar morem uporabiti za našo slovensko skupino v Adelaidi. Pa tudi pojem rada: kadar le morem, se pridružim našim "Pevčkom".

Srečo sem imela po končani maturi: šla sem na obisk v Slovenijo, kjer imam vse polno sorodnikov. To je bilo zame lepo doživetje, ki ga ne bom pozabila. Upam, da bom domovino staršev še kdaj obiskala.

Dodatek urednika: Priznati moramo, da je Helena lepo po domače napisala gornje vrstice. Naj dodam, da tudi v verskem središču veliko in pridno pomaga. Želimo ji veliko uspehov pri študiju, pa tudi pri vseh ostalih dejavnostih, ki se jim posveča.

ETNIČNA TELEVIZIJA prične oddajati v petek dne 24. oktobra 1980 zvečer in sicer v Melbourne ter Sydneyu na kanalih "O" in UHF "28".

Objavljeno je bilo, da bo poleg evropskih in azijskih filmov ena četrtina celotne vsebine obsegala različne sporede domače proizvodnje. Zato je sodelovanje zabavnih, folklornih in umetniških skupin — kakor tudi posameznih talentov — iz vrst članov raznih etničnih skupin zelo zaželeno.

Uprava etnične televizije vabi vse, od novincev do poklicnih talentov, od posameznika do skupin, da se poskusijo na zabavnem programu, ki so mu dali ime **CABARET**. Na razpolago je stalni 28 članski orkester, enako baletna skupina. Preden bodo prijavitelji izbrani za nastop na televiziji, naj bo posameznik ali skupina, bodo seveda povabljeni na avdicijo.

Vsakdo, ki se za to zanima in se mu zdi, da bi mogel program obogatiti s svojim nastopom, naj se telefonsko obrne za vse informacije in za prijavnico na spodnja naslova:

Sydney:

WILLARD KING ORGANISATION,
89 Chandos Street,
ST. LEONARDS, N.S.W., 2065
Telefon: (02) 439 5677

Melbourne:

REG. GRUNDY ORGANISATION,
12 Clairmont Street,
SOUTH YARRA, Vic., 3191
Telefon: (03) 240 0641

PERTH, W. A. — Čutim se primoran pisati, čeravno mi najbrž ne bo šlo prav posebno na roko. "...Naše zlate mame ni več!..." so izrazili najini fantje ob zaključku pogreba ter prav nič skrivali v potokih se vsulih solz. Tudi hčerka Anica, ki je prihitela iz Queenslanda, ni zmogla več nobene besede.

Rojaki v CANBERRI in okolici!

Obrnite se na nas za vsakovrstna avtokleparska dela, avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

TOWING SERVICE — 24 UR DNEVNO!

A. & A. SMASH REPAIRS

20 KEMBLA ST., FYSHWICK, A.C.T.

Telefon delavnice 80 6106, na domu 88 6263

Priporočila se rojak JADRAN BOŽIČ

Da, pater, vnesite našo drago mamo **Anico Molan** v Matico mrtvih. Umrla je dne 2. avgusta ob šesti uri 15 minut zvečer v bolnišnici "Sir Charles Gardner Hospital", lepo pripravljena in previdena z zakramenti svete vere. Pokopali smo jo dne 5. avgusta ob enajstih dopoldne v spremstvu dalmatinskega duhovnika očeta Maslovarja z mašo zadušnico, katero je isti opravil v cerkvi sv. Bernardete v Glendalough. Kakšno naključje: oče Maslovar je trenutno zastopal tamkajšnjega odsotnega župnika, cerkvice pa ista, v kateri se redno zberemo ob obisku dr. Mikula. Pa ne samo to: taisti duhovnik je, ko se je mama nahajala v bolnišnici, zastopal tudi tamkajšnjega odsotnega bolniškega kaplana ter bil skoraj dnevno ob njeni postelji.

Legla je okrog petega aprila in petnajstega aprila smo jo spravili k zdravniku, o čemer sprva ni hotela nič slišati. Odredil je takojšen prevoz v bolnišnico, kjer je 7. maja kar dobro prestala operacijo. Dne 28. maja smo jo pripeljali domov, ker se v bolnišnici kar ni in ni nogla zadovoljivo okrečiti. Žal se tudi doma ni, kljub vsej moji nuji, ampak zadnji teden v juliju je bolezen s še večjo silo udarila na dan. Prvega avgusta sem jo moral vrniti bolnišnici, kjer se je od mene poslovila za vedno. Ker so mi zdravniki napovedali bližajoči se konec že v petek zvečer, sem klical fante iz tisoč milj oddaljenega Roebourne-a, kjer točasno delajo vodni rezervoar, Anico pa iz Brisbana. Žal je tudi letalo zanje bilo prepočasno za dve uri, hčerkino pa kar za pet ur...

IMATE NAMEN POTOVATI?

Ivan Gregorich

(že od leta 1952 v Avstraliji na uslugo vsem, ki se odpravljajo na pot) bo uredil za Vas vse potrebno!

Čez dan:

72 Smith Street,
Collingwood, Vic. 3066
Tel. 419 2163 in 419 1584

Po urah:

1044 Doncaster Rd.,
E. Doncaster, Vic. 9109
Telefon: 842 1755

Pokojna žena je bila rojena 8. julija 1915 v vasi Slogonsko, župnija Kapele, kot hčerka Ane in Marka Kežman. Poročila sva se dne 24. aprila 1938 v Cerknici na Notranjskem. V domovini zapašča le še brata Ivana. V Avstralijo je prispela naša družina preko Francije dne 10. junija 1958 na ladji "Sydney".

Naj zaključim, saj mi ne gre in ne gre. Lepe pozdrave tudi v imenu fantov in hčerke! — **Vinko Molan.**

Tu je izveček iz Vinkovega pisma, v katerem mi sporoča žalostno smrtno novico. Saj mi, upam, ne bo zameril, da sem objavil kar njegove besede. Naj v lastnem imenu in v imenu MISLI, ki so vsa leta zveste obiskovalke Molanovega prijaznega doma, izrečem vsem članom potrte družine iskreno sožalje ob težki izgubi. Tolazi naj jih On, ki žna najlepše potolažiti, saj nam obljublja veselo snidenje v večnosti!

Molanovi so takrat iz Francije dospeli najprej v Melbourne, kjer so živeli precej let. Tako smo se po bližje spoznali in postali iskreni prijatelji. Vinko je s svojimi fanti kot mizar pridno pomagal pri gradnji naše cerkve, udejstvoval se je pri S.D.M. in bil tuži društveni predsednik. Ko se je s pokojno soprogo odselil za fanti na Zapad, smo izgubili družino, ki nam je veliko pomenila. Zato je sporočilo o smrti Molanove mame pretresla srca vseh, ki so družino poznali in jo cenili. Še enkrat: iskreno sožalje vsem! Blaga pokojnica pa naj počiva v božjem miru! — **Urednik.**

ADELAIDE, S.A. - Mladi adelaidske slovenske skupnosti se že nekaj časa nismo oglasili. Pa naj zdaj spet nekaj napišem o naši pevski aktivnosti.

Pričeli smo pred dobrim letom s pevskimi vajami v našem verskem središču. Vodstvo je prevzel požrtvovalni organist g. Šterbenc, predsednica skupine pa je postala Sonja Dodič. Redno smo začeli hoditi na vaje vsako sredo zvečer in se počasi uvajali v petje. Učili smo se pesmi, ki smo jih slišali od naših staršev, narodne in cerkvene. S tem smo mimogrede tudi boljšali svojo slovenščino. Nabavili smo tudi električne orgle, ki so za našo spremljavo bolj prikladne kot pa stare cerkvene. Končno smo začeli peti od časa do časa pri slovenski maši, kar je bilo tudi v veselje našim dragim staršem.

Ni vzelo dolgo, pa smo začeli dobivati vabila organizatorjev raznih etničnih prireditev, naj bi se tudi mi pridružili in nastopili. Prvič ni bilo lahko, a izpeljali smo v zadovoljstvo voditelja in - upam - tudi vseh navzočih.

Melbournskim Slovincem
se priporoča kamnoseško podjetje

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 and 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

Od takrat smo se pridružili že reč nastopom in moram priznati, da je lepo deliti z drugimi. S svojimi nastopi širimo med adelaidskim ljudstvom poznanje, da je v Avstraliji tudi slovenska etnična skupina, ki ima svojo tradicijo in svoj jezik, pa veliko lepih pesmi.

Danes nas je pevcev okoli dvajset, od sedem do devetnajst let starosti. Imamo tudi harmonikaša Tomaža Valenčiča, včasih pa pristopi še Novakova Janet. Če kdaj ni takega uspeha, kot bi ga želeli, se pa spomnimo slovenskega pregovora, ki smo ga slišali od name: Počasi se daleč pride!

Lepe pozdrave vsem, zlasti pa mladincem! - **Helena Rant.**

OAK FLATS, N.S.W. — Že dolgo časa me vznemirja, da se za politično bodočnost slovenskega naroda prav za prav ničesar ne ukrene, kar bi vodilo do demokratske samostojnosti. Na en ali drugi način smo pod jarmom že vsa stolecja. Današnji svetovni politični voditelji se brigajo za prebivalce Zimbabwe, za naše aborigene, za Afganistance. . . — za nas Slovence nima nihče besede. Pa še mi sami nismo nič boljši. Nedavno sem pisal prijatelju v domovino, da je že čas, da se Slovenci doma zganijo ter prično delati v duhu osamosvojitve s ciljem lastne demokratske države. Odpisal mi je, da mladi ljudje, rojeni po drugi svetovni vojni, sploh ne razumejo demokracije in njene vloge. Jim preveč perejo možgane. Polnijo jih s prepričanjem, da imajo vsi pravico do samostojnosti, le Slovenci ne. . . Zakaj ne? Ker že imamo "samostojnost" in "svobodo". Kaj še sploh hočemo? . . .

Naj velja to moje skromno opozorilo rojakom, ki imajo v Avstraliji ali kjer koli po svetu dostop do radijskih oddaj, ki pišejo v časopise in revije (ob tem mislim zlasti na vsem znanega g. Jožeta Čuješa) — naj bi dopovedovali Slovincem po širnem svetu, da imamo iste pra-

SYDNEYSKI ROJAKI!

Iščete primerne prostore
z domačo postrežbo za
POROČNO GOSTIJO
ali slično priliko?

V R.S.L. KLUBU,
Liverpool Road,
(blizu Milton St.N.)
ASHFIELD

LUDVIK IN FRANKA ŠEKLI

rada postrežeta skupini do 200 gostov.
Pokličite Ludvika na domu
od 7 do 8:30 zjutraj ali od 2:30 do 5 pop.!

Telefon: 799 3535

vice kot sleherno afriško pleme, ki je še v razvoju; da smo bili leta 1918 za pridobljeno svobodo ogoljufani, pa enako leta 1945, ko smo postali plen nedemokratskega enostrankarskega režima; da se ni treba nikomur bati kazni, če misli in pove, da ljubi svoj narod in da je že čas, da doma komunistični sistem zamenja zdrava demokracija, ki zida na ljubezni do bližnjega in pravici, ne na krvi in prevari. . .

Kako lepo bi bilo slišati našega državnega voditelja Fraserja, da bi ob kakšni priliki rekel besedo v prid samostojnosti slovenskega naroda, da imamo tudi mi — kot vsak drugi narod — pravico do lastne demokratične države.

Kot vidim, se avstralski Slovenci boje javno izjaviti željo po samostojni Sloveniji, čeravno si jo v srcu večina želi. Nedavno sem rojaku pokazal literaturo o samostojni demokratični Sloveniji. Kar bled je postal, pogledal je okoli sebe in začel šepetati. Bal se je, da ga ne bi kdo kje zatožil, četudi se je z vsem strinjal. Nazadnje pa je dodal, da je vse le lepa želja, ki pa je nedosegljiva . . . Zakaj pa drugi lahko dosežejo samostojnost?

Le naj se vsak Slovenec na tihem vpraša, kaj je njegova želja glede domovine. Nič ne dvomim, da se bo v srcu odločil za svobodno demokratično Slovenijo. — **Jože Komidar.**

“Nisem prav naredil, da sem se poročil: če sem pijan, me žena ne more prenašati, če sem trezen, pa jaz nje ne.”

Melbournski rojaki!

Želite morda kupiti po zmerni ceni
KOKOŠI, ali zares **SVEŽA JAJCA?**

**Oboje Vam nudi kokošja farma
Bruna in Alme SDRAULIG
(komaj miljo in pol od Slovenskega grčka
v Elthamu).**

**Research Warrandyte Road, RESEARCH
Telefon: 437-1868**

REŠITEV AVGUSTOVE KRIZANKE:

Vodoravno: 1. Slavko; 4. križek; 8. kropi; 11. da; 13. ko; 14. rula; 15. oba; 17. kult; 19. idol; 20. sad; 21. atek; 22. Venera; 24. oddaja; 26. S(c)ocietas (Jesu); 27. ve; 28. smetar; 32. nemara; 36. kadi; 37. oko; 39. Iran; 40. oman; 41. dar; 42. Jaka; 43. pa; 44. as; 46. rabin; 47. hišnik; 48. indeks. - **Navpično:** 1. sokriv; 2. Apolon; 3. kri; 5. red; 6. krotka; 7. avba; 9. rude; 10. Palestina; 12. akademija; 13. klej; 15. osa; 16. Ado; 18. uta; 23. rja; 25. dve; 28. skopuh; 29. mama; 30. Fda; 31. rod; 32. nor; 33. Arabke; 34. raki; 35. ananas; 38. kapa; 45. spi; 46. ran.

Rešitev so poslali: Viktorija Gajšek, Slovenske sestre v Slomškovem domu, Karla Twrdy, Vinko Jager, Emilija Šerek, Jožica in Stanko Plaznik, Francka Anžin in Marija Špilar, Anton Šajn ter Lidija Čušin. Žreb je določil nagrado **Jožici in Stanku Plaznik.**

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge
pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056

Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradujemo:

od ponedeljka do petka 9 am.—8 pm.
v soboto in nedeljo: 9 am.—3 pm.

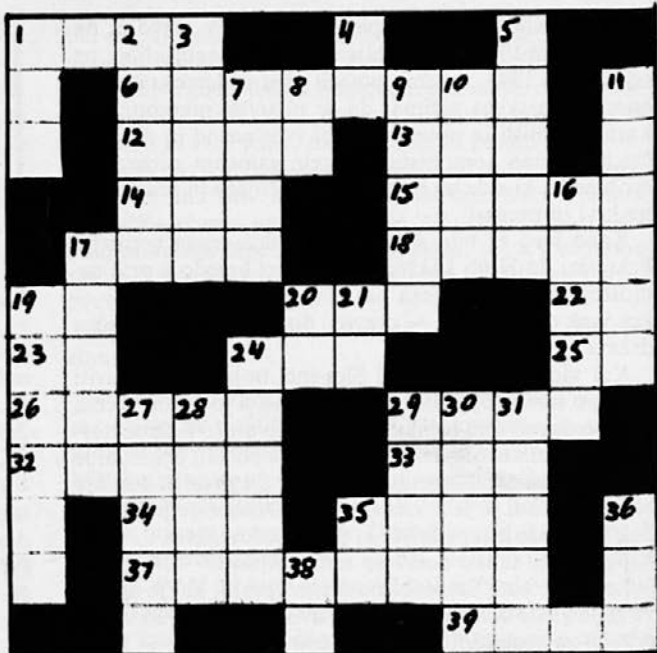
Lastnik podjetja:
STANKO PENCA

NO APPOINTMENTS NECESSARY

KRIŽANKA (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. okrajšano moško ime (ime enega apostolov); 6. olupšano; 12. velik ogenj ob slavjih; 13. trdnost, sila; 14. pregovor; 15. žensko ime; 17. steze; 18. prekop ali tudi naravna vdolbina; 19. staroslovanska pijača; 20. nižina, nasprotje od brega; 22. kratica za Katoliško akcijo; 23. zna; 24. dvojica; 25. kratica za gospoda (angl.); 26. tujka za začetnika, ustvaritelja; 29. reka na Dolenjskem; 32. krajše ime za Božidarja; 33. podzemski prekop; 34. mednarodni znak za klic po pomoči; 35. težinska enota (zelo rabljena krajša oblika); 37. zdravila prodaja; 39. goljufa.

Navpično: 1. apetit; 2. z vodo napojeno, navlaženo; 3. obrat (telesa); 4. človeku kaj neljub mrčes; 5. bajtar; 7. ena oblik tekoče vode; 8. dobra igralna karta; 9. posteklina (največkrat posodja in kovinskih predmetov); 10. okončina; 11. priimek znanega, zdaj že pokojnega slovenskega duhovnika, pisatelja in planinca Janka; 16. kosanje za zmago; 17. odpadek omlačenega žita; 19. zatožba, izdajstvo; 20. podari, pokloni; 21. ali (v angleščini); 24. vrsta žita; 27. znana Marijina božja pot nad Reko; 28. obrambni jarek; 29. priimek našega znanega dubovnika in zadružnega delavca Janeza Evangelista; 30. del obleke; 31. poškodba; 35. reče, pravi; 36. oče; 38. kratica za "tega leta".

Rešitev pošljite do 15. oktobra na uredništvo!

*

LOVSKA. — "Jaz grem najraje na lov kadar grmi."
 "Seveda, takrat imaš največ priložnosti za uspeh."
 "Kako pa to misliš?"
 "Čisto naravno: strela ti lahko ubije zajca . . ."

LEDO Micky's Studio

9A LOWER PLAZA,
 SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
 MELBOURNE

Tel. 63 1650

Za razne prilike smo Vam na uslugo
 v našem studiu, v cerkvi ali doma!

ZA POROKO: 75 različnih barvnih fotografij
 s poročnim albumom vred — samo \$120.—
 Sluke za potni list — v dvajsetih minutah!

Temu se smejejo doma . . .

• Naš kolektiv se namerava kmalu povzpeti na Triglav. Kako naj ravnamo, ko pridemo na vrh?

— Ko boste na vrhu, napnite ušesa, da se prepričate, kako je nemogoče slišati one spodaj!

— Na vrhu Triglava bodite kar flegma, če bo slučajno grmelo: treščilo ne bo v vas, kajti pri nas v vrhove ne trešči!

• Jahte bodo plule dalje, pa naj pihne veter iz kate-rekoli smeri.

• Učitelj: "No, misli vendar s svojo glavo!"

Učenec: "Ne vem, zakaj moramo to početi samo mi otroci, starejšim pa nihče nič ne reče! . . ."

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK
 Vam z veseljem nudi

**"FRANK'S
 AVTO ŠOLA"**

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST. 2165

N.S.W.

TELEFON: 72-1583

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbournea
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

■ Kaj pa NAROČNINA?

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

E.Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev
se melbournskim Slovincem priporoča
za prodajo novih in starih pisalnih,
računskih in podobnih strojev vseh znamk.
Izvršujemo vse vrste popravil!
V zalogi imamo slovenske črke ČŠZ,
ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

Telefon:
544 8466

9 Tennyson Ave.,
CLAYTON, Vic. 3169

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

Ste poravnali naročnino za MISLI???

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete TAXI TRUCK
za selitev in podobno,
se boste z MAKSOM HARTMANOM
po domače pomenili za čas prevoza,
delo pa bo opravljeno dobro
in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD
(vprašajte za Maksa Hartmana!)

Ob večernih urah

kličite Maksovo številko doma: 850 4090

Urarsko in zlatarsko podjetje:
ALEXANDER WATCHMAKER & JEWELLER
31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.
(nasproti postaje)
Telefon 622-1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur
in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na
vse nakupe. Engraving imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY
DESIGNED AND MADE
IN OUR OWN WORKROOM

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih.

Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

Potujete v Rim? — Dobrodošli!

HOTEL BLED

Via S. Croce in Gerusalemme, 40

00185 ROMA (ITALY) Tel. (06)777102

II. Kat. — Sobe s kopalnico, radioaparatom,
klimatsko kontrolo. Centralna lega. Prostor
za parkiranje. Restavracija. Slovensko osebje.

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevezemamo registracijo in popolno knjigovodstvo
vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev,
kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune
("Income tax return"), rešujemo davčne
probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom

V. FERFOLJA

J. M. THAME

E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja —
"Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen,
v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd.
(Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation
scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560-4766 in 560-4490

OPALI

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred
obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro
BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV,
izdelujemo pa tudi ZLATNINO in SREBRNINO
po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatino, zaročne
in poročne prstane...

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 Wattletree Road,

EAST MALVERN (Melbourne), 3146

Telefon: 509 1611

Zaradi avtomobilske nesreče žene Veronike,
sodelavke in solastnice najinega podjetja,

prodajava ali pa dava v najem

po zelo ugodni ceni
lepo vpeljano trgovino s hrano
sredi Melbournu:

"THE SAUSAGE MACHINE" TAKE-AWAY-SHOP

(Preberite oglas na strani 271 te številke!)

Lepo delo za dve osebi,
tretja oseba za pomoč od 11 do 3 ure
dnevno.

Kličite ob večerni uri telefonsko številko
435 1183.

V. & M. ROPRET

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po
Avstraliji ali preko morja (pri nabavi potnih listov, viz, raznih
drugih dokumentov, finančnega posojila, zavarovanja,
fotografij za potne liste . . .) Vam je na uslugo

Obiščite našo pisarno,
ki ima lastni prostor za parkiranje!

ERIC GREGORICH